

Rektorát UPJŠ	3
Výskumný projekt UPJŠ v Centrálnnej Ázii úspešne pokračuje	4
Online, indexmag.sk, 2. 12. 2021, 7:04	
Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach	5
Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zapojilo zatiaľ 236 ľudí	6
Agentúrne spravodajstvo, TASR, 2. 12. 2021, 12:40	
Slováci hovoria o sexuálnom správaní	7
Tlač, Plus jeden deň, 3. 12. 2021	
Rany dostávam, rany rozdávam	8
Tlač, Denník N, 3. 12. 2021	
MÝTY O NEPLODNOSTI	12
Tlač, Denník N, 3. 12. 2021	
Kritika autorov unikátnej metódy pľúcnej ventilácie: Prístroje zapadajú prachom v nemocniciach	16
Online, pluska.sk/regiony, 3. 12. 2021, 6:00	
Prvé dáta z výskumu sexuálneho správania: Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa nepotvrdil	17
Online, cas.sk, 2. 12. 2021, 14:17	
Riaditeľ RTVS Rezník: Nevie, či sa Ficovi ospravedlníme. Výstup Matoviča v lotérii som nebral ako problém	18
Online, dennikn.sk, 2. 12. 2021, 13:23	
Do výskumu sexuálneho správania sa zapojilo zatiaľ 236 Slovákov	25
Online, teraz.sk, 2. 12. 2021, 12:56	
Slovenská „Giga Factory“ na výrobu batérií napreduje. Výrobnú linku jej dodá fima, ktorá robí s Teslou aj VW	26
Online, fontech.startitup.sk, 2. 12. 2021, 13:06	
Culture Ministry looks to create ‘21st century environment’ for Slovak media	28
Online, spectator.sme.sk, 2. 12. 2021, 18:35	
Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zapojilo zatiaľ 236 ľudí	30
Online, tasr.sk, 2. 12. 2021, 12:40	
Ceny Mesta Michalovce za rok 2021	31
Online, michalovce.sk, 2. 12. 2021, 7:53	
Ceny primátora Mesta Michalovce za rok 2021	33
Online, michalovce.sk, 2. 12. 2021, 8:01	
Výskumný projekt UPJŠ v Centrálnnej Ázii úspešne pokračuje	35
Online, indexmag.sk, 2. 12. 2021, 7:04	
Fakulty a ústavy UPJŠ	36
Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zapojilo zatiaľ 236 ľudí	37
Agentúrne spravodajstvo, TASR, 2. 12. 2021, 12:40	
MÝTY O NEPLODNOSTI	38
Tlač, Denník N, 3. 12. 2021	

Prvé dáta z výskumu sexuálneho správania: Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa nepotvrdil	42
Online, cas.sk, 2. 12. 2021, 14:17	
Do výskumu sexuálneho správania sa zapojilo zatiaľ 236 Slovákov	43
Online, teraz.sk, 2. 12. 2021, 12:56	
Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zapojilo zatiaľ 236 ľudí	44
Online, tasr.sk, 2. 12. 2021, 12:40	
Ceny Mesta Michalovce za rok 2021	45
Online, michalovce.sk, 2. 12. 2021, 7:53	
Ceny primátora Mesta Michalovce za rok 2021	47
Online, michalovce.sk, 2. 12. 2021, 8:01	

Rektorát UPJŠ

Výskumný projekt UPJŠ v Centrálnej Ázii úspešne pokračuje [🔗](#)

📅 2. 12. 2021, 7:04, Zdroj: indexmag.sk 📄, Sentiment: Pozitívny, Téma: Rektorát UPJŠ, Kľúčové slová: rektor UPJŠ v Košiciach

Dosah: 288 GRP: 0,01 OTS: 0,00 AVE: 109 Eur

Pridajte komentár

2 min. čítania

Doc. RNDr. Martin Kundrát, PhD., samostatný vedecký pracovník Centra interdisciplinárnych bioviéd Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach a vedúci medzinárodnej výskumnej skupiny evolučnej biodiverzity, rozširuje geografický záber svojho pôsobenia v Ázii. Po úspešných expedíciách na Sibíri, vo Vnútroňom Mongolsku a Iráne realizoval ďalšiu výskumnú výpravu, tentokrát v Centrálnej Ázii. Medzinárodný vedecký tím pod jeho vedením v septembri a októbri tohto roku navštívil stred rozsiahlej púšte Kyzylkum. V náročných podmienkach bol objavený unikátny prehistorický ekosystém s bohatou biodiverzitou starý 90 miliónov rokov.

„Toto nálezisko predstavuje impozantné evolučné laboratórium. Jeho biodiverzita nám poskytuje výnimočnú príležitosť pre štúdium vzťahu medzi zmenami podnebia a biodiverzitou vo veľkom meradle,“ priblížil význam expedície doc. Kundrát.

Na príprave tohto rozsiahleho výskumného zámeru, prvého svojho druhu v slovenskej histórii, pracoval Martin Kundrát intenzívne už od roku 2016. S podporou JUDr. Jána Bóryho, mimoriadneho veľvyslanca Slovenskej republiky pre Uzbekistan, Tadžikistan a Turkmenistan nadobudol projekt „Prehistorická hodvábna cesta“ v tomto roku reálne kontúry. Intenzívne bilaterálne rokovania, prezentácia projektu, podpísanie Memoranda o spolupráci **rektorom UPJŠ v Košiciach**, prof. RNDr. Pavlom Sovákom, CSc., riaditeľom Štátneho geologického múzea v Taškente, A. S. Achmešaevom, a riaditeľom Medzinárodného ústavu pre stredoázijské štúdie UNESCO v Samarkande, D. Voyakinom, sú len zlomkom náročnej prípravy, ktorá priniesla svoje ovocie v podobe bohatých nálezov.

Martin Kundrát si okrem interdisciplinárnej spolupráce v rámci UPJŠ cení podporu Ústavu vied o Zemi SAV (ÚVZ SAV) a Štátneho geologického ústavu Dionýza Štúra (ŠGÚDŠ), ktoré mu umožnili zostaviť tím slovenských expertov. Jeho univerzitná výskumná skupina zložená zo študentov Francúzska, Peru a Iránu, ktorú vytvoril po návrate na Slovensko, ako i rozsiahla zahraničná spolupráca, napríklad s Japan Synchrotron Radiation Research Institute (SPring-8), renomovanou Univerzitou v Bristolu a ďalšími, vytvárajú podmienky pre kvalitný výskum globálnych parametrov. Tento medzinárodný pracovný tím zahájil dlhodobý projekt, ktorý má za cieľ preskúmať skamenené tkanivá ako zdroj nových informácií o zmenách teplôt, adaptačné schopnosti živočíchov a potenciál ich rozšírenia, udalosti lokálneho i hromadného vymierania v dôsledku zmeny podnebia, vulkanickej činnosti alebo zrážky Zeme s vesmírnym telesom.

Tento projekt je financovaný Agentúrou na podporu výskumu a vývoja Slovenskej republiky, Univerzitou Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, International Institute of the Central Asiatic Studies UNESCO a realizáciu podporili aj významné uzbecké firmy ERIELL a CHIRANA ASIA.

Doc. Kundrát vyjadril poďakovanie za podporu a pomoc uzbeckých kolegov a tiež poďakoval slovenskému tímu tohoročnej expedície, menovite Dr. R. Mílovskému a Mgr. J. Šurkovi (ÚVZ SAV), Dr. M. Olšavskému (ŠGÚDŠ) a M.Sc. D. Martinovi (UPJŠ) za ich pracovné nasadenie. V súčasnosti sa pripravuje druhá expedičná karavána do púšte Kyzylkum pod vedením doc. RNDr. Martina Kundráta PhD.

tlačová správa

Autor: [Zobraziť všetky články](#) || [tlačová správa](#) | [Zobraziť všetky články](#) || [tlačová správa](#)

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach

Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zapojilo zatiaľ 236 ľudí

📅 2. 12. 2021, 12:40, Zdroj: **TASR**, Vydavateľ: Tlačová agentúra Slovenskej republiky, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: **UPJŠ**

Košice 2. decembra (TASR) - Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zatiaľ zapojili prevažne ženy, celkovo ide o 236 respondentov. Z nich 17 percent sa hlási k sexuálnym menšinám. Deväťdesiatdva percent účastníkov sa priznáva, že aspoň raz v živote videli pornografiu. Vyplýva to z prvých dát anonymného výskumu. TASR o tom informoval Marián Gladiš z Filozofickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika (FF **UPJŠ**) v Košiciach. Výskum naďalej pokračuje.

Z doterajšieho počtu dobrovoľných účastníkov je 156 žien a 80 mužov. Priemerný vek je aktuálne necelých 30 rokov, pričom najmladší účastník deklaroval 18 a najstarší 96 rokov. Z hľadiska vzdelania je približne rovnaké zastúpenie stredoškolsky a vysokoškolsky vzdelaných respondentov, 34 percent z nich je slobodných a vo vzťahu je 66 percent.

„Pokiaľ ide o rodovú identitu, 79 účastníkov výskumu sa identifikovalo ako muži, 152 ako ženy a piati ako nebinárni, teda sa necítia ani ako muži, ani ako ženy. Čo sa týka sexuálnej orientácie, 83 percent účastníkov sa prihlásilo k heterosexuálnej orientácii,“ uviedol Gladiš s tým, že sexuálnu skúsenosť má 87 percent účastníkov a 13 percent označilo v dotazníku možnosť, že ešte nemalo sexuálnu skúsenosť.

Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa podľa neho nepotvrdil pri odpovedi na otázku, či respondenti aspoň raz v živote videli či sledovali pornografický materiál. Len 18 respondentov zvolilo možnosť, že s pornografiou neprišli nikdy do kontaktu.

Koordinátori slovenskej časti medzinárodného výskumu dúfajú, že počet respondentov výraznejšie narastie. Zdôrazňujú, že sexuálne správanie je potrebné vnímať ako integrálnu súčasť ľudského života. „Je nielen príťažlivou témou, ale aj dôležitou zložkou zdravia a osobnej pohody každého človeka. Výskumné dáta zo Slovenska pomôžu naplniť ciele výskumu a zároveň prispievajú k prevencii sexuálneho správania, čo má mimoriadnu hodnotu pre zdravie a životnú pohodu každého jednotlivca,“ vysvetlili Oľga Orosová, dekanka fakulty, a Ondrej Kalina.

Slovensko sa koncom októbra zapojilo do skúmania vzorcov sexuálneho správania dospelých jednotlivcov. Zber dát sa realizuje v 45 krajinách z celého sveta, ktoré sú súčasťou medzinárodnej výskumnej siete International Sex Survey (ISS). Koordinujúcou inštitúciou projektu je kanadská Univerzita de Montréal a koordinátormi slovenskej časti medzinárodného výskumu sú odborníci z Katedry pedagogickej psychológie a psychológie zdravia FF **UPJŠ**.

Do anonymného výskumu sexuálneho správania sa môže zapojiť každý účastník starší ako 18 rokov prostredníctvom dotazníka zverejneného na webovej adrese <https://bit.ly/ISS-SLO-SL>.

sem tur

Autor: SEM

Slováci hovoria o sexuálnom správaní [🔗](#)

📅 3. 12. 2021, Zdroj: **Plus jeden deň**, Strana: 8, Vydavateľ: **News and Media Holding, a.s.**, Autor: **TASR**, Sentiment: **Neutrálny**, Téma: **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**, Kľúčové slová: **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**

Dosah: 275 000 GRP: 6,11 OTS: 0,06 AVE: 139 Eur

KOŠICE

Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zatiaľ zapojili najmä ženy.

Až 92 % účastníkov priznalo, že aspoň raz v živote videlo pornografiu. Informoval o tom Marián Gladiš z Filozofickej fakulty **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**.

Autor: tasr

Rany dostávam, rany rozdávam [✉](#)

📅 3. 12. 2021, Zdroj: **Denník N**, Strany: 4, 5, Vydavateľ: **N Press**, Autor: **Dušan Mikušovič**, Sentiment: **Ambivalentný**, Téma: **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**, Kľúčové slová: **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**

Dosah: 13 000 GRP: 0,16 OTS: 0,00 AVE: 6000 Eur

O tom, či bude kandidovať znovu na riaditeľa RTVS, sa ešte Jaroslav Rezník nerozhodol

Nechýba veľa, aby sme po športovom spustili aj spravodajský kanál, je to možné v horizonte jesene 2023, vraví generálny riaditeľ RTVS Jaroslav Rezník.

Voľba riaditeľa RTVS bude v lete. Už máte pripravenú prezentáciu, s ktorou predstúpite pred poslancov na verejnom vypočutí?

Nie, nemám.

Čo mám z toho dedukovať? Že ste nesvedomitý a na voľbu sa ešte nechystáte, alebo že kandidovať vôbec nebudete?

Prezentáciou a voľbou sa naozaj nezaobieram, v tejto chvíli máme kopolu iných priorit. Mám mandát do konca júla 2022. Výberové konanie, predpokladám, vypíšu začiatkom mája. Prezentácie budú teda zrejme v júni. Ale to je len časová os, neznamená to, že by som plánoval kandidovať. Nezaobieram sa tým a ani to nemám v sebe vnútorne vyjasnené.

Podľa čoho sa budete rozhodovať?

Ani to vám neviem povedať. Neviem koncom novembra povedať, podľa čoho sa budem rozhodovať koncom apríla.

Väčšina ľudí premýšľa o tom, čo bude robiť v horizonte ďalšieho roka. Pýtať sa osem mesiacov pred koncom funkčného obdobia na to, či do toho pôjdete znovu, to nie je nejaká abstraktná vec.

V RTVS sú rozbehnuté procesy, v ktorých bude treba pokračovať bez ohľadu na to, aký manažment tu bude. No je úplne predčasné hovoriť o niečom, čím sa nezaobieram. Pretože, keď nad tým človek začne premýšľať, zistí, že vlastne ani nie je dôvod sa tým v tejto chvíli zaoberať.

Ministerka kultúry Natália Milanová cez rok otvorila debatu o zmene voľby riaditeľa RTVS tak, aby sa volil v rozšírenej Rade RTVS. Nakoniec z toho zišlo aj pre nesúhlas Borisa Kollára. Bez ohľadu na to, či budete kandidovať, je dobre, že sa bude riaditeľ RTVS znovu zvoliť v parlamente?

Áno. Sme parlamentná demokracia, voliči v parlamentných voľbách delegujú na poslancov – ktorí neskôr vytvárajú koalície – časť svojich voličských práv. Preto poslanci volia ľudí na ďalších postoch. Je zrejme, že mandát, ktorý musíte obhájiť pred 150 ľuďmi, je silnejší, ako keď ho obhajujete pred dvojtretinovou väčšinou Rady RTVS, či už deväťčlennej, alebo pätnásťčlennej.

Akú šancu na zvolenie by ste mali v súčasnom parlamente? Ja už som v niektorom z rozhovorov špekuloval, že ak by ste na svoju stranu získali napríklad niektorých konzervatívnych poslancov koalície, tak by tá šanca nebola vôbec márna.

Opakujem, že sa tým vôbec nezaobieram. V tejto chvíli naozaj riešim veci, ktoré súvisia s vianočným a silvestrovským programom, jarnou štruktúrou či spustením športového okruhu. Ale keď sa rozhodnem, tak či onak, určite vám dám vedieť.

Takže novinári by nemali špekulovať a hľadať za niektorými vašimi krokmi žmurknutie na niektorých politikov? Povedzme, že keď sa zmení program RTVS pre speváčku Simu Magušinovou v súvislosti s debatou autorov denníka SME na Twitteri, tak to by niektorí politici mohli kvitovať, nie?

Kolegovia mi ukázali podcast, kde v podobnom duchu špekuloval môj bývalý študent, zástupca šéfredaktora Denníka N, pán Čikovský. Má pravdu v tom, že to bolo náhle a spontánne rozhodnutie. Súhlasím s tým, že každý má právo hodnotiť texty pani Magušinovej, lebo sú súčasťou verejného priestoru. Na druhej strane, to, čo sa ma fakt dotklo, bol výrok „je to kresťanka, zašite ju, aby sa nemohla ďalej rozmnožovať“.

Počkajte, ja viem, že takáto dezinterpretácia debaty medzi Petrom Tkačenkom a Radom Ondřejíčkom bola v éteri, ale v skutočnosti sa o „zašiti“ hovorilo ako o zatvorení do basy, aby nemohla ďalej produkovať. Neobhajujem samotný výrok, ale myslené to bolo takto.

(Jaroslav Rezník si hľadá presné znenie na internete) RTVS mení svoj program pomerne často. Keď Taliban obsadil Kábul a z Afganistanu utekala filmárka Sahraa Karimi, ktorá na Slovensku pôsobila už predtým, aj vtedy sme vytvorili priestor, aby sa mohla prezentovať a povedať, čo sa v Afganistane deje. (Jaroslav Rezník nachádza konverzáciu na Twitteri). Tkačenko píše: „Spustnutý ženich, to mi pripomína môj obľúbený paragraf z Trestného zákona, ktorý postihuje rodičov, ktorí svojim deťom umožnia viesť záhaľčivý spôsob život a tým ich vystavujú nebezpečenstvu spustnutia. Ergo by ju mohli zašiti a aspoň by sa zastavila nová produkcia.“

Ako vravím, hovoril to v súvislosti s paragrafom a zašitím do väzenia. Každopádne, smeroval som najmä k tomu, podľa akých kritérií RTVS mení svoj program.

Mňa sa to dotklo, a keď som pre niečo rozhodnutý, tak idem. Som zvyknutý rany dostávať, som zvyknutý aj rozdávať. Nech je to akokoľvek, i keď mám rešpekt aj pre drsný humor, nikdy v živote by som neurazil ženu týmto spôsobom.

Rozumiem, ale hľadám princíp. Prečo sa v tomto prípade program menil, ale prečo ste nemenili program, keď Robert Fico povedal o novinároch, skupine ľudí, že sú to „prasatá, na ktoré sa varí voda“, alebo prečo ste nemenili program, keď poslanec Blaha hovoril o prezidentke Zuzane Čaputovej ako o „Xantipe“, ktorá by si mala dať dva Lexauriny? Špekulácia Konštantína Čikovského je možno divoká, ale za vysvetlenie to stojí.

Tá špekulácia je naozaj divoká. Bol to Deň tolerancie, videli sme, čo sa deje, a myslím si, že to bol elegantný spôsob, ako dať najavo, že toto je cez čiaru. Nič viac, nič menej. Ikskrát sme menili program. Bolo by cestou do pekla, aby sme si pri takýchto situáciách povedali len že „haha“ a ideme ďalej. Navyše, ten koncert Simy Magušinovej, ktorý sme zaradili, bol výborný.

Aké sú dnes vaše vzťahy s politikmi?

Také, aké posledných tridsať rokov. Mám pocit, že toto ste sa ma už niekedy pýtali...

...veci sa vyvíjajú.

Budem parafrázovať mediálneho klasika, známeho novinára Jána Füleho, ktorý istý čas robil aj hovorcu prezidentovi Schusterovi. Keď sme raz debatovali, povedal: že by bol zlý ten novinár, ktorý by sa nesnažil nejakým spôsobom získať od politika exkluzívne informácie. A súčasne, že by bol zlým politikom ten, kto by sa nesnažil nejako ovplyvniť novinárov a médiá, alebo cez nich minimálne tlmočiť svoje postoje.

Je zrejme, že politici a médiá sa navzájom potrebujú, aj keď si občas nevedia prísť na meno. Kľúčové je, že som nikdy s politikmi nechodil na pivo. Vždy som sa snažil mať korektné vzťahy naprieč politickým spektrom, lebo si myslím, že inštitúcie, ktoré som viedol alebo viedem, majú mať korektné vzťahy s politikmi.

V lete ste s Igorom Matovičom absolvovali výlet za pani Zuzanou zo Solivaru, ktorej pre technické problémy ušla výhra 400-tisíc eur v očkovacej lotérii. Vtedy ste asi mali čas spolu prehodiť aj pár slov, nie? Ako na vás pôsobil?

Je pravda, že sme tam išli jedným autom, trvalo to asi tri hodiny, ale veľmi veľa príležitostí na rozhovor tam nebolo. No boli sme v kontakte viackrát. Je to bystrý človek.

Očkovacia lotéria bola od začiatku vnímaná tak trochu ako osobné PR Igora Matoviča. Bol dobrý nápad, že sa v záverečnom diele objavil?

Svojím spôsobom ste si odpovedali. Očkovacia prémia bol nápad ministra financií, on sa k tomu celý čas hlásil. Nemyslím si, že to, že sa objavil v poslednom diele, uškodilo jemu alebo nám.

Jemu asi nie, len smerujem k tomu, že bez ohľadu na názor na samotnú lotériu išlo o štátny podnik z verejných financií. Výhrada môže byť, prečo by si na tom mal robiť promo konkrétny politik?

Úprimne, nevnímal som to ako problém, veď na očkovacej prémii si robil promo skoro každý, hoci s ňou mal spoločné len to, že si na nej robil promo. Ale ľudsky vašej výhrade rozumiem.

Robert Fico sa na vás pred niekoľkými dňami obrátil listom, v ktorom žiada ospravedlnenie za to, že moderátor O päť minút dvanásť, pán Makara, citoval jeho slová z takzvaných nahrávok z poľovníckej chaty, v ktorých opisuje, ako ťažko prežíval covid. „Ide o neuveriteľné zneužitie postavenia moderátora na útok proti opozičnému politikovi v jeho neprítomnosti, a to ešte s použitím nezákonných prostriedkov,“ napísal. Ospravedlníte sa mu?

Mám ten list na stole, analyzujem ho. Dávame si do časových súvislostí, či moderátor Marek Makara mohol vedieť o uznesení nitrianskej prokuratúry, ktorá konštatovala, že odposluchy boli nelegálne. O päť minút dvanásť, v ktorom sa to odohralo, bolo odvysielané 21. novembra. Uznesenie prokuratúry, ako sme zistili, je síce datované k 16. novembru, no zatiaľ sme sa dopátrali k tomu, že prvý dátum, keď bolo uznesenie verejne známe, bol pondelok 22. novembra.

A čo z toho vyplýva? Že keby Marek Makara mohol vedieť o tom uznesení, tak sa ospravedlníte?

Robertovi Ficovi určite odpovieme, lebo je základnou štábnou kultúrou, že keď vám niekto pošle list, tak mu naň odpoviete. No či dospejeme k tomu, že sa mu máme, alebo nemáme ospravedlniť, to v tejto chvíli povedať neviem.

Je uznesenie o nezákonnosti odposluchov dôvodom na ospravedlnenie? Makara čerpal z verejne známych informácií, navyše by som mohol citovať výzvu Roberta Fica, ktorý novinárom povedal, nech zverejnia všetko, čo na nahrávkach je.

Otázka je, či podstatu sporu nemení fakt, že nejaký štátny orgán konštatoval, že išlo o nezákonné odposluchy. No v tejto chvíli neviem, čo bude v odpovedi Robertovi Ficovi napísané.

Myslíte si, že Ficovi v skutočnosti ide o to, že moderátor hovoril o jeho zdravotnom stave? Nejde skôr o tlak na to, čo máte vysielateľ? Lebo on v liste nespomína len svoje slová o covide, vytyka vám, že ste sa málo venovali Sulíkovmu ranču v Austrálii či ceste jeho dcéry štátnym lietadlom do Dubaja.

Vrátim sa k tomu, čo som vám citoval v súvislosti s Janom Füleom. Bol by to zlý politik, keby sa nesnažil uplatňovať svoj vplyv vo vzťahu k médiám. No bolo by to zlé médium, keby mu to umožnilo.

Prekvapilo vás, ako sa spoločnosť polarizovala na téme očkovania proti covidu?

Aj áno, aj nie. Za štyridsať rokov nepretržitej konjunktúry, s drobnými výkyvmi, vďačíme vede a ľudskému poznaniu. Na druhej strane, vnímam aj to, že sme celú jar vysielali – a vy ste písali – že vakcína je sloboda. Na základe legitímnych zdrojov a daného stupňa poznania sme komunikovali, že ak dosiahneme 60-percentnú zaočkovanosť, budeme to mať za sebou. To sa nenaplnilo. Preto do istej miery rozumiem frustrácii niektorých ľudí, ktorí majú pocit, že im na jar bolo sľúbené niečo iné. Lebo sme vraveli, že dve dávky a dosť, všetko bude v poriadku.

Ja som bol tento týždeň už na tretej a čítam rozhovory s vedcami, ktorí hovoria, že budúci rok budeme musieť absolvovať aj štvrtú a piatu dávku. A áno, je to tak, ale aké máme východisko, keď vidíte, koľko ľudí máme na JIS-kách a že opäť prišiel lockdown? Španielska chrípka pred sto rokmi si vyžiadala viac ako sto miliónov obetí v čase, keď na Zemi žili necelé dve miliardy ľudí. Covid má zatiaľ niečo vyše päť miliónov obetí pri siedmich miliardách ľudí. Nedá sa to porovnávať aj preto, lebo máme vakcíny. Nemáme inú možnosť ako veriť vede.

RTVS odvysielala v spravodajstve množstvo príspevkov o výhodách vakcín. Zároveň však vnímam akúsi snahu cielene vniesť do správ nejaký typ iného pohľadu, napríklad aj na očkovanie. Nenaráža takáto snaha o „vyvažovanie“ na to, že v reportážach dostávajú priestor ľudia, pri ktorých vieme, že hovoria veci, ktoré neodrážajú realitu alebo sú fakticky nesprávne? Napríklad, viackrát ste oslovili do správ pána Lakotu či doktora Janca, ktorý spájal očkovanie proti covidu s neplodnosťou, čo bolo vyvrátené.

Je povinnosťou RTVS mať vyvážené spravodajstvo. Dávame priestor aj tým, ktorí prezentujú názor, o ktorom sa neskôr ukáže, že nie je v súlade s realitou. Ale vytesňovať tieto názory úplne a tváriť sa, že neexistujú, je kontraproduktívne. Ak aj dáme priestor takým ľuďom, ako ste menovali, tak platí, že existuje kopa erudovaných ľudí a vedcov, ktorí prípadné omyly vedľa vyvrátia. Dnes už môžeme povedať, že zaočkovaní ľudia majú naozaj vyššiu pravdepodobnosť miernejšieho priebehu covidu. Ale zároveň sa nenaplnili predpovede z jari, že stačia dve dávky a všetko bude v poriadku. Preto sa pýtam, či ignorovanie ľudí s iným pohľadom na vec nenarobí viac škody ako úžitku.

Treba zároveň pripomenúť, ako dopadla reportáž Miroslavy Ščobíkovej o vedľajších účinkoch vakcín v Správach RTVS a potom aj Reportéroch, ktoré asi mali „vyvažovať“ či priniesť „iný pohľad“. Príspevok o smrti učiteľky po očkovaní AstraZenecou, v ktorej autorka zatajila svoj konflikt záujmov, aj neskoršia reportáž v Reportéroch, skončili tak, že licenčná rada konštatovala porušenie zákona.

Drobne, ale významne to posúvate. Pochybenie pani Ščobíkovej spočívalo v tom, že sa poznala s respondentom reportáže, čo štatút programových pracovníkov zakazuje. Za toto pochybenie som urobil všetky represívne opatrenia, aj keď ich používam nerád. Na druhej strane, nemyslím si, že tá reportáž bola faktograficky nesprávna.

To, že k exitu po zaočkovaní došlo, bola pravda. Aké mala tá pani príznaky, a či tí, ktorí ju očkovali, vedeli, že má problém s krvnými zrazeninami, to je iná vec. Ved' nakoniec aj Európska lieková agentúra konštatovala, že použitie tohto typu vakcíny môže mať súvislosť s trombózami. Takže faktograficky sme podľa mňa nepochybili.

Pokiaľ viem, vaša etická komisia kritizovala aj to, že reportáž bola podaná veľmi emotívne, čo je tiež proti interným smerniciam spravodajstva RTVS.

To je tak. Cez víkend sme mali tiež mimoriadne emotívnu reportáž v hlavnej spravodajskej relácii, robili to chalani z Bystrice, ktorá bola o tom, že ľudia, ktorí len tak-tak ušli hrobárovi z lopaty, hovorili o tom, akou chybou bolo, že sa neočkovali. Dostali sme veľa kladných ohlasov od ľudí, ktorí ocenili, že ukazujeme, čo covid spôsobuje, ale prišli aj negatívne ohlasy. To je náš údel, vieme s tým žiť.

Ako sa bude spomínať na spravodajstvo RTVS za vašej éry?

To záleží na tom, kto bude spomínať.

Ako by sa podľa vás malo spomínať?

Ako na spravodajstvo, ktorému kontinuálne stúpala dôveryhodnosť a sledovanosť. Na úvod tejto debaty som povedal, že som sa snažil, aby sme správy nastavili do stredu komunikačného diskurzu. Aby si tam našiel svoje aj liberál, aj konzervatívce, aj anarchista, aj komunista, aj environmentalista, aj pacifista, aj patriot, aj globalista. To nie je nejaká mimoriadna snaha o vyvažovanie, ale profesionalita. Zo všetkých týchto ľudí sa spoločnosť skladá, každý má názor, a my sa máme snažiť, aby sa v našich správach každý z nich prirodzene našiel. Myslím si, že sa nám to darí. Ľudia sa posúvajú vpred aj tým, že ich nikto neodstrkuje.

Myslíte si, že odchody redaktorov spravodajstva spred troch rokov budú z pohľadu nasledujúcich desať rokov už len epizóda, nie niečo, podľa čoho bude vaša éra posudzovaná?

Málokedy sa uchýlim k tomu, aby som porovnával moju éru a éru mojich predchodcov. V rokoch 2012 až 2017 odišlo z RTVS 137 redaktorov a ani pes po tom neštekol. Môžem si klásť otázku prečo. V rokoch 2017 až 2021 to nebolo ani 20 percent z toho.

Koncom roka spúšťate aj štvrtý, športový okruh. Ako bude vyzerat'?

Štvorka bude o športe, ale aj o tom, že sa chceme inak stavať k pohybu. Chceme a budeme ľuďom hovoriť, aby sa hýbali, lebo pohyb je základ. Kľúčové je, že športový okruh nám zásadným spôsobom umožní stabilizovať Dvojku, kde sme doteraz vysielali zhruba 1900 hodín športu ročne. Ten odchádza na svoj okruh, vďaka čomu na Dvojke posilníme detskú tvorbu, folklór, večernú intelektuálnu tvorbu, duchovné programy a vysielanie pre národnostné menšiny.

Výrazným spôsobom, aj keď nie až tak, ako nám to chcú nezmyselne uložiť v novej mediálnej legislatíve, ktorá vznikala o nás bez nás. A ani nie tak preto, že by sme na to nemali peniaze, ale preto, že ani národnostné menšiny nemajú kapacity, aby pomáhali pri výrobe vysielania, ktoré by malo ísť v priebehu dvoch rokov o nejakých 300 percent hore. Čiže, Dvojka sa zastabilizuje, lebo jej štruktúru nebude rozbiť šport, budeme mať štyri okruhy a už viem, ktorý bude ten piaty. Nechýba nám k tomu veľa.

Spravodajský okruh?

Uhádli ste.

Čo znamená, že vám nechýba veľa? V akom horizonte?

Podľa mňa jar, možno skôr jeseň 2023, aby som bol opatrnejší.

Jaroslav Rezník (55)

Vyštudoval slovenský, ukrajinský jazyk a literatúru na Filozofickej fakulte **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**. Od roku 1993 pôsobil vo funkcii riaditeľa Regionálneho štúdia Slovenského rozhlasu v Košiciach. V roku 1997 ho parlament za vlády Vladimíra Mečiara zvolil vo veku 31 rokov za ústredného riaditeľa Slovenského rozhlasu. Vo funkcii ho potvrdili aj v roku 2001, za prvej Dzurindovej vlády, na čele rozhlasu zostal do roku 2005. V roku 2007 bol zvolený za generálneho riaditeľa TASR, kde pôsobil až do roku 2017, keď sa po voľbe v parlamente, v ktorej získal 95 hlasov, stal generálnym riaditeľom RTVS, kde nahradil Václava Miku.

FOTO - LENKA IMRICHOVA

Politici a médiá sa navzájom potrebujú, aj keď si občas nevedia prísť na meno. Kľúčové je, že som nikdy s politikmi nechodil na pivo.

Autor: DUŠAN MIKUŠOVIČ reportér

MÝTY O NEPLODNOSTI

☐ 3. 12. 2021, Zdroj: **Denník N**, Strany: 9, 10, 11, Vydavateľ: **N Press**, Sentiment: **Negatívny**, Téma: **Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**, Kľúčové slová: **UPJŠ**

Dosah: 13 000 GRP: 0,16 OTS: 0,00 AVE: 9000 Eur

Rubrika: VÍKE D

Nemáme žiadne vedecké dôkazy o tom, že by mužskú plodnosť znižovalo nosenie telefónu vo vrecku, syntetická spodná bielizeň alebo laptop na kolenách, hovorí andrológ Martin Hrivňák. Za problémy s počatím niekedy môže aj „podnikateľský syndróm“, hovorí odborník na liečbu mužskej neplodnosti.

Plodnosť najviac ohrozuje stres

Veľa mužov ešte stále vníma problém s otehotnením ako záležitosť partnerky, hovorí urológ a andrológ Martin Hrivňák. „Vidno to napríklad aj na tom, že keď sa k nám muž objednáva na vyšetrenie plodnosti, tak minimálne v polovici prípadov volá žena,“ opisuje.

Debatu o mužskej neplodnosti u nás pred štyrmi rokmi otvoril moderátor Viktor Vincze. V statusoch na sociálnej sieti otvorene hovoril o zlých výsledkoch spermogramu – lekári mu vtedy povedali, že jeho spermie budú len na umelé oplodnenie. Je podľa vás dobré, keď na túto tému, o ktorej sa u nás veľa nehovorí, upozorní mediálne známy človek?

V prvom rade dúfam, že ho lekári naozaj poriadne vyšetrili. Lebo je otázkou, či by v ich prípade naozaj neprichádzalo do úvahy aj umelé oplodnenie. Pokiaľ viem, dnes sú už s partnerkou v štádiu, keď riešia adopciu. Samozrejme, aj toto je jedno z možných riešení. No podľa mňa sa treba vždy snažiť, aby sme mužom dali šancu vyliečiť ich neplodnosť. Keď sa to podarí, super. A keď sa nepodarí, potom sa už môžu partneri rozhodnúť, či pôjdu na umelé oplodnenie, budú sa uchádzať o adopciu, alebo budú jednoducho žiť ako bezdetné páry. Je to vždy na individuálnom rozhodnutí, aký postup si vyberú. Nemať deti nie je rakovina, aj keď je to možno smutnejší život, ako keď ich máte.

Zaznamenali ste potom väčší záujem o vyšetrenia vo vašej ambulancii? Nemotivovalo to ďalších mladých mužov, aby sa začali hoci aj preventívne zaujímať o to, ako sú na tom s plodnosťou?

Nie. V Košiciach máme tri centrá asistovanej reprodukcie a konečne sa nám ich podarilo presvedčiť, že by mali mužov posielajú na vyšetrenia aj k nám. Takže časť pacientov nám dnes posielajú oni, ďalších občas posielajú aj ambulanti gynekológovia. Ale že by sa niektorí muži, ktorí k nám prichádzajú, odvolávali na Vinczeho status? To som zatiaľ nezaznamenal.

Ak ste museli presvedčať lekárov z centier asistovanej reprodukcie, aby mužov posielali k vám, znamená to, že sa v centrách väčšinou snažia riešiť neplodnosť bez komplexného vyšetrenia muža? Teda rovno navrhujú podstúpiť umelé oplodnenie?

Samozrejme. To je hlavný problém, ktorý tu máme. Asi pred tromi-štyrmi rokmi prišli gynekológovia z centier asistovanej reprodukcie s nápadom vypracovať manuál o tom, ako treba postupovať pri liečbe neplodných párov. Bol určený hlavne pre ambulantičných gynekológov, aby vedeli, ktoré základné vyšetrenia majú urobiť predtým, ako pošlú pár do centra. Jedna zo základných viet manuálu znela: „Muži nemajú záujem o vyšetrenie plodnosti.“ My sme vedeli, že to tak nie je, preto sme vypracovali vlastný andrologický manuál.

Žiaľ, tento „gynekologický“ názor tu stále prevláda, aj preto len určité percento mužov z neplodného páru ide na vyšetrenie na andrológiu (andrológia je odbor lekárstva, ktorý sa zaoberá chorobami mužských reprodukčných orgánov, ich liečením a prevenciou – pozn. red.). Väčšinou im len urobia spermogram, a ak aj nie je v poriadku, povedia im, že treba ísť na umelé oplodnenie. Pokiaľ sa o to sami muži alebo ich partnerky nezaujmajú, som presvedčený, že menej ako polovica ide na vyšetrenie, aby zistili, prečo vlastne nemajú dobrý spermogram.

Bohužiaľ, pre niektorých kolegov gynekológov je muž len zdroj spermií. A keďže oni sami nemajú dosah na jeho vyšetrenie a liečbu, automaticky posielajú páry na umelé oplodnenie.

Predpokladám, že vyšetrenie u andrológa je určite menej finančne náročné ako umelé oplodnenie...

Jasné. Ale hlavne je dosť veľká šanca, že by sme zistili príčinu, prečo muž nemá dobrý spermogram. V mnohých prípadoch by sme tak mohli nasadiť liečbu, po ktorej by už muž nemal tento problém ani v budúcnosti. Netreba zabúdať, že pri problémoch s plodnosťou môže ísť okrem iného napríklad aj o rakovinu semenníkov – mal som už aspoň desať takých pacientov.

Žiaľ, na Slovensku muži ešte stále na vyšetrenia plodnosti bežne nechodia. Aj v našom manuáli preto píšeme, že ak sa neplodný pár snaží aspoň rok počať dieťaťko a nedarí sa mu, potom by mal aj muž v každom prípade absolvovať vyšetrenie.

Prečo o to nestoja samotní muži? Boja sa vyšetrenia, majú obavy z toho, čo zistia, alebo naozaj nevedia o tejto možnosti?

Keď som v tejto oblasti pred 28 rokmi začínal, muži zvykli úplne bežne hovoriť: „To predsa nie je môj problém. Žena nie je tehotná. Čo s tým mám ja spoločné?“

Odvtedy sa to, našťastie, výrazne posunulo a dnes sa už muži oveľa viac zaujímajú o to, ako je to s ich plodnosťou. No ešte stále je veľa mužov, ktorí to berú ako problém partnerky. Vidno to napríklad aj na tom, že keď sa k nám muž objednáva na vyšetrenie plodnosti, minimálne v polovici prípadov volá žena. Vtedy napríklad zisťujeme, že manželky bežne nepoznajú telefónne číslo svojich mužov. Muž sedí vedľa a žena objednáva, vyjednáva, dohaduje. A pritom mne sa oveľa lepšie hovorí priamo s mužom, keď mu môžem veci rovno vysvetliť.

Svedčí to o tom, že aj dnes sú ženy viac motivované ako muži, ony to berú do svojich rúk a muži sa im len odovzdajú: „Dobre, keď chceš, tak to rozbehní, pôjdem na ten spermioqram. Ale viac odo mňa nechci. Lebo ty to máš riešiť.“

Nie je táto zdanlivá mužská pasivita spojená aj s tým, že sa muži pri tejto téme viac hanbia? Mnohí môžu vnímať predstavu, že by boli neplodní, veľmi citlivo. Nemôže to byť pre niektorých aj otázkou mužskej hrdosti a sebahodnoty?

Pre niektorých asi áno. Sú aj takí mačovia, pre ktorých by to znamenalo zhoršenie názoru na seba samého, pripadali by si, že nie sú stopercentní. Určite je s tým spojená aj stigma. Ale potom sú aj takí, ktorí sa skôr boja samotného vyšetrenia. Nevedia, čo sa tam s nimi bude robiť, čo ich tam čaká, je to pre nich nepríjemná predstava. Podľa mňa práve to je hlavný problém. Urológ je pre muža ešte stále strašiak. Mnohí majú z vyšetrenia u nás veľký stres.

Za aké percento prípadov neplodnosti môžu podľa aktuálnych štatistík muži?

V súčasnosti prevláda názor, že v minimálne päťdesiatich percentách. Niekedy sa hovorí aj o šesťdesiatich percentách, ale môžeme sa dohodnúť, že je to päťdesiat na päťdesiat. Lebo medzi tým sú aj prípady, keď je problém na oboch stranách.

Často je to tak, že keď je jeden partner úplne zdravý a druhý nie je celkom v poriadku, ten zdravý vykompenzuje partnerov nedostatok. Aj keď má pacient zlý spermioqram, zvyknem mu hovoriť, že to nie je až taká katastrofa, lebo na otehotnenie stačí aj jedna spermia. Som presvedčený o tom, že päťdesiat percent mužov, ktorí majú deti, nemá úplne stopercentný spermioqram, ale stačilo to na to, aby došlo k otehotneniu. Práve preto, lebo manželka zrejme nemala žiadny problém.

Horšie však je, keď sa stretnú dvaja a každý z nich má nejaký problém s plodnosťou. Práve také prípady sa často dostávajú k nám.

Keď hovoríme o spermioqramoch, často sa opakuje, že ich kvalita sa za posledné roky výrazne zhoršila. Ako povedal pre Markízu bývalý hlavný odborník na reprodukčnú medicínu Jozef Vályk: „Keď ja som skončil medicínu, vtedy bolo v jednom mililitri ejakulátu 120 miliónov spermií. Dnes sme radi, ak nájdeme 15 miliónov.“ Ako sa to dá podľa vás vysvetliť?

Dnes sú vo svete na túto tému dva rôzne názory. Prvý zastávajú odborníci z centier asistovanej reprodukcie, ktorí hovoria, že plodnosť sa výrazne zhoršuje. Druhý názor, ktorého zástancom som aj ja, konštatuje, že nevieme povedať, či sa plodnosť naozaj zhoršuje. Pretože metodiky sa v priebehu rokov menili a všeobecne je ťažké porovnať niekdajšie vyšetrenie s dnešným.

Čo sa však skutočne mení, sú normy. Niekedy boli normy také, ako ste citovali v otázke, ale podľa dnešných noriem už stačí aj 15 miliónov spermií na mililitr ejakulátu. Dokonca stačia štyri percentá morfológicky normálnych spermií na to, aby sme vyhlásili, že pacient je v poriadku. Neznamená to, že sa zhoršuje spermioqram, len sa zistilo, že toľko stačí. Ani pri nových normách však nie sú odborníci celkom jednotní. Ja sám radšej postupujem podľa staršej normy, ktorá bola trochu prísnejšia v tom, čo je normálne a čo nie.

Nemyslím si teda, že sa plodnosť mužov posledné roky znižuje, nemáme na to vedecké dôkazy, akurát dnes už vieme viac o tom, že z hľadiska počtu spermií môže stačiť aj menej, než sa považovalo za normu kedysi. Rovnako nemáme dôkazy o tom, že by plodnosť zhoršovalo nosenie telefónu vo vrecku, syntetická spodná bielizeň alebo laptop na kolenách. Také hlúposti si môžu písať niekde na diskusných fórach, ale my musíme pacientom hovoriť len to, čo je vedecky dokázané. Na ostatné otázky im môžeme odpovedať len jedno: „Neviem vám povedať, ako to je.“ Môžem im síce povedať nejaký svoj názor, ale nemám na to žiadne vedecké zdôvodnenie.

Vieme však už dnes povedať napríklad to, ako vplýva na mužskú plodnosť životný štýl, stravovanie, stres alebo fajčenie?

Vieme, že najviac škodí stresujúci spôsob života. V tejto súvislosti sú dokonca opisované takzvané „podnikateľské syndrómy“, ktoré vznikali po revolúcii a poznáme ich aj dnes. Mnohí pracujú od nevidím do nevidím, sú vystresovaní – a práve stres je považovaný za hlavný problém. Už dokonca bolo opísané, ako sa v dôsledku stresu mení tvar spermií. Lenže stále nevieme zmerať, koľko stresu je ešte v poriadku a koľko už nie. No keď už má človek pocit, že nič nestíha, je vyčerpaný – či už z práce, alebo zo svojho života – nie je to dobré. Nemusí ísť len o psychický stres, ale aj o čokoľvek, čo výrazne ovplyvní organizmus, ako napríklad keď sa niekto každý víkend opije do nemoty – aj to je pre organizmus ohromný stres. Nemáme dôkaz, že by pitie alkoholu malo jednoznačne negatívny vplyv na spermie. Keď si niekto dá jedno pivo alebo pohár vína denne, určite to problém nie je. Lenže stres, ktorý zažije organizmus pri opití sa, už môže byť veľmi škodlivý. Negatívny efekt môže mať aj extrémny športový výkon, ktorý človeka fyzicky úplne vyčerpá. A o škodlivom vplyve fajčenia už nikto ani nedebatuje.

Čo ešte má jednoznačne negatívny vplyv?

Vysoké teploty. Aj preto mužom odporúčame, aby radšej nešli do sauny alebo termálnych kúpalísk s vysokou teplotou. Samozrejme, nemusí to škodiť každému, lebo keby to tak bolo, tak Fíni by už dnes neboli. Vieme však, že spermie všeobecne nemajú rady vysoké teploty. Aj vtedy, ak mal pacient teplotu nad 38 stupňov, odporúčame robiť spermioqram až o tri mesiace – toľko je vývojový cyklus jednej spermie. To znamená, že v dôsledku vysokej teploty môže byť poškodený celý vývojový cyklus.

Keď k nám pacient príde na vyšetrenie, snažíme sa vždy zistiť, či nemá infekciu, hormonálny problém alebo napríklad kŕčové žily na semenníkoch. Samozrejme, vylúčime aj nádor semenníka. Pri ťažkom postihnutí spermioqramu môžeme urobiť genetické vyšetrenie, aj keď genetických porúch nie je veľa, môžu sa vyskytnúť. Najčastejšie môže ísť o gén na cystickú fibrózu, niektoré jej formy sa prejavujú tým, že sa správne nevyvinie časť semenníka, časť nadsemenníka alebo semenovod.

Ako často sa stáva, že sa príčinu mužskej neplodnosti odhaliť nepodarí?

Príčinu neplodnosti vieme nájsť približne v 50 percentách prípadov. A tým mužom často aj dokážeme pomôcť. V prípade, keď sa príčinu zistiť nepodarí, vtedy sú už na rade centrá asistovanej reprodukcie.

Lenže k nám sa, žiaľ, reálne dostáva oveľa menej pacientov, než koľkým by sme vedeli pomôcť.

Na internetových stránkach zameraných na matky a tehotné ženy sa dá naraziť na najrôznejšie mýty o plodnosti. Ako napríklad, že mužskej plodnosti škodí častá masturbácia alebo už spomínané moderné technológie. Aké ďalšie mýty musíte búrať u svojich pacientov?

Prichádzajú naozaj so všeličím, aj keď musím povedať, že samotní muži to až tak výrazne neriešia, skôr sa v tomto úplne odovzdajú do rúk svojej partnerky. A potom nám napríklad hovoria, že ich partnerka núti máčať si semenníky v ľadovej vode alebo nosiť voľnú bavlnenú bielizeň, nesmú nosiť nič syntetické. Alebo do nich partnerky pchajú všelijaké výživové doplnky, ktoré nemajú žiadne opodstatnenie. Napríklad niektorí berú doplnky, ktoré by mali zvyšovať tvorbu testosterónu, lenže má to presne opačný efekt, ako očakávajú, lebo testosterón ich vysterilizuje. Mnohí sa k tým veciam ani nepriznávajú, lebo je im to trápne.

Často sa stretávame aj s tým, že partnerky núti svojich mužov mať sex vtedy, keď majú ovuláciu, sexuálny život sa tak zmení na opodňovanie a vo výsledku máme veľa mužov, ktorí majú problém s erekciou. Snažíme sa im vysvetliť, že by sa mali usilovať byť aspoň trochu nad vecou, nedá sa takto stále tlačiť na pílu. Nie je dobré, keď sa otehotnenie stane zmyslom života páru. Ženy sú z toho často v obrovskom strese, ich partneri takisto, práve pre ten enormný tlak sa im niekedy nedarí otehotnieť. Naopak, pomáha, keď tomu dajú trochu voľnejší priebeh a pripustia si aj istú mieru fatalizmu. Samozrejme, môžu sa zároveň snažiť zistiť, prečo to nejde, a robiť, čo im lekári odporúčajú. Ale ak to, že sa im nedarí otehotnieť, berú ako koniec sveta, niekedy sa to končí až rozpadom vzťahu.

Spomenuli ste máčanie semenníkov v ľadovej vode. Nesľubujú si niektorí podobne liečivé účinky aj od otužovania, ktoré skutočne prospieva imunite?

Niektorým mužom môže otužovanie naozaj pomôcť, ale iní s ním môžu mať problém. Napríklad ak majú nábeh na chronický zápal prostaty, otužovanie môže ich stav zhoršiť – môžu mať bolesti, pálenie. Prostata je pritom kľúčový orgán, pokiaľ ide o plodnosť, spája sa tam semenovod s močovou rúrou a tvoria sa rôzne sekréty potrebné na to, aby spermie boli schopné oplodniť vajíčko.

Ak sa muži cítia po otužovaní dobre, majú pocit, že to prospieva ich zdraviu, sú menej často chorí, určite je to výborná vec. Aj my to v takom prípade odporúčame, len to treba robiť s rozumom.

Jeden z najčastejších súčasných hoaxov dáva do súvislosti neplodnosť s očkovaním proti covidu. Pýtajú sa vás pacienti aj na to?

S tým sa, žiaľ, stretávam veľmi často. Ako zástanca očkovania som z toho veľmi smutný. Niektorí neočkovaní, ktorí k nám prichádzajú, sú agresívnejší, iní len zmätení alebo sa boja. Povedia: „Snažíme sa o dieťaťko, preto sme sa nedali zaočkovať.“ Sú aj takí, ktorým očkovanie zakazujú partnerky, lebo podľa nich budú neplodní. A pritom podľa aktuálnych informácií je to presne opačne. Nie sú žiadne vedecké dôkazy, že by očkovanie spôsobovalo neplodnosť. Naopak, máme už dôkazy, že u mužov, ktorí zomreli na covid, sa našiel koronavírus aj priamo v semenníkoch.

Nemusíme však hovoriť len o prípadoch, ktoré sa končia smrťou. Stačí, že má niekto symptomatický covid s teplotami nad 38 stupňov. Mám pacienta, ktorému sme robili spermioqram pred pár mesiacmi a vtedy ho mal len trochu pod normou. Následne prekonal covid s teplotami nad 38,5 a aktuálny spermioqram má už na hranici absolútnej neplodnosti. A ktovie, kedy sa tá plodnosť vráti do normálu. Ak zaočkovaný muž dostane covid, vo väčšine prípadov to prejde bez zvýšenej teploty, takže ochorenie nemá žiadny vplyv na plodnosť.

FOTO – ADOBE STOCK

Nie je dobré, keď sa otehotnenie stane zmyslom života páru. Ženy sú z toho často v obrovskom strese, ich partneri takisto, práve pre ten enormný tlak sa im niekedy nedarí otehotnieť. Naopak, pomáha, keď tomu dajú trochu voľnejší priebeh.

Martin Hrivňák (54)

Urológ, andrológ, sexuológ. Vyštudoval všeobecné lekárstvo na Lekárskej fakulte **UPJŠ** v Košiciach, kde v roku 2010 obhájil aj doktorát v odbore chirurgia. Je predsedom Dozornej rady Slovenskej urologickej spoločnosti a II. viceprezidentom Slovenskej sexuologickej spoločnosti. Vo svojej vedeckej práci sa zameriava na poruchy mužskej sexuality a vplyv pohlavne prenosných ochorení na mužskú plodnosť. Je autorom viacerých prednášok a odborných publikácií. Žije v Košiciach, kde vedie andrologickú a urologickú ambulanciu.

Niektorí neočkovaní, ktorí k nám prichádzajú, sú agresívnejší, iní len zmätení alebo sa boja. Povedia: „Snažíme sa o dieťaťko, preto sme sa nedali zaočkovať.“ Sú aj takí, ktorým očkovanie zakazujú partnerky, lebo podľa nich budú neplodní. A pritom podľa aktuálnych informácií je to presne opačne.

FOTO – PETER LÁZÁR

Autor: VITALIA BELLA reportérka

Kritika autorov unikátnej metódy pľúcnej ventilácie: Prístroje zapadajú prachom v nemocniciach [✉](#)

📅 3. 12. 2021, 6:00, Zdroj: pluska.sk/regiony [✉](#), Vydavateľ: News and Media Holding, a.s., Sentiment: Negatívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Dosah: 879 299 GRP: 19,54 OTS: 0,20 AVE: 2283 Eur

Kde sú? Téma pľúcnych ventilátorov je v ostatných dňoch často preberanou témou. Prístrojov, ktoré sú pre pacientov s Covidom - 19 neraz poslednou iskierkou nádeje pre ich poškodené pľúca, nie je dostatok. Ich obsadenosť je v niektorých nemocniciach už stopercentná. Spoluautor prevratnej metódy na princípe ktorej fungujú nové ventilátory vyrábané u nás v Starej Turej Viliam Donič nešetří kritikou a hovorí, že nie všetky sa využívajú, na niektoré sadá prach v kútoch oddelení.

Verejnosť sa pýta: "Kde sú pľúcne ventilátory s prevratnou metódou, o ktorých sa vlni toľko hovorilo?"

V sklade, namiesto pri lôžku

Spoluautor unikátnej metódy pľúcneho ventilátora Chirana Aura V, prednosta Ústavu lekárskej fyziológie **UPJŠ** v Košiciach profesor Viliam Donič hovorí, že mnohé prístroje skončili zastrčené v skladoch a kde-kade na oddeleniach nemocníc. Dôvodom je nedostatok školeného personálu, ktorý by ich vedel obsluhovať. "Už vtedy, keď sme predstavili metódu na princípe, ktorej pracuje uvedený špičkový ventilátor, sme prišli s ponukou školenia pre personál. Ono to však vtedy len tak prešumelo, keďže situácia s počtom chorých na Covid – 19 a tých, ktorí vyžadovali pripojenie na umelú pľúcnu ventiláciu, bola neporovnateľná s tým, čo tu máme dnes. Vypracovali sme metodiku, postavili treňažér i laboratórium. Tí, ktorí sa vtedy stihli vyškoliť, dnes samostatne a efektívne pracujú s novým typom ventilátorov a ventilujú pacientov našou účinnou 4LV metódou, z čoho vyplýva, že naozaj má význam, aby sa rozšírila u nás i vo svete. My, ako autori metódy a pokračovatelia myšlienky programovanej viac hladinovej pľúcnej ventilácie Pavla Töröka, ktorý s ňou prišiel ako prvý na svete, máme o to záujem," hovorí rozhodne.

Čítajte viac

NÁDEJ PRE NAKAZENÝCH: Svet sa bije o medicínsku novinku z Košíc, chcú ju kúpiť Američania

Situácia je vážna

Vedec a lekár dodáva, že je na škodu pacientov, že nedokážeme využiť niečo, čo sa dokonca u nás vyrába. „Kedy už konečne pochopíme, že najlepšie a najrýchlejšie dokážu zaškoliť intenzivistov a anesteziológov, aby vedeli s touto ventiláciou správne pracovať práve jej tvorcovia?" Je predsa nemysliteľné, aby ventilátory namiesto pomoci pacientom, zapadali niekde prachom. Máme informácie, že dokonca sa ich personál bojí, čo i len zapnúť, keďže sú pre neho španielskou dedinou," netají nespokojnosť. Zdôrazňuje, že na zaškolenie bol vhodný čas v pokojnejšom období, kedy mala prebiehať príprava na ďalšiu vlnu pandémie, avšak podľa zásady, keď nehorí, hasičov nepotrebujeme, dopadlo aj (ne)zaškolenie personálu na obsluhu ventilátorov.

Zahraniční sa školia, domáci prizerajú?

Donič nechce nikomu vstupovať do svedomia, ale hovorí, že na zaškolenie poukazoval s tímom celý čas. "Niektorí to stihli. Keď to zvládli oni, dokážu to aj ďalší. Tento ventilátor je určený pre najťažšie stavy a patrí do rúk intenzivistov a anesteziológov. Prof. Aspazija Sofijanová, riaditeľka Detskej univerzitnej nemocnice v Skopje v Severnom Macedónsku, ktorá je intenzivistka a anesteziológicka sa to naučila u nás za týždeň, vrátane teórie, praktických ukážok na treňažéri a následne praxe pri lôžku pacienta. Teraz školí svojich kolegov, ako používať 4 ventilátory Aura V, ktoré tam majú."

Viac fotografií nájdete v galérii [▶ ▶ ▶](#)

Čítajte na ďalšej strane názor ministerstva i to, kam boli vyexpedované nové pľúcne ventilátory [▶ ▶ ▶](#)

Prvé dáta z výskumu sexuálneho správania: Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa nepotvrdil [✉](#)

📅 2. 12. 2021, 14:17, Zdroj: [cas.sk](#) [✉](#), Vydavateľ: Nový čas, a.s., Autor: TASR, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Dosah: 699 641 GRP: 15,55 OTS: 0,16 AVE: 2187 Eur

Deväťdesiatdva percent účastníkov sa priznáva, že aspoň raz v živote videli pornografiu (ilustračné foto)

Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zatiaľ zapojili prevažne ženy, celkovo ide o 236 respondentov.

Z nich 17 percent sa hlási k sexuálnym menšinám. Deväťdesiatdva percent účastníkov sa priznáva, že aspoň raz v živote videli pornografiu. Vyplýva to z prvých dát anonymného výskumu. TASR o tom informoval Marián Gladiš z Filozofickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika (FF **UPJŠ**) v Košiciach. Výskum naďalej pokračuje.

Z doterajšieho počtu dobrovoľných účastníkov je 156 žien a 80 mužov. Priemerný vek je aktuálne necelých 30 rokov, pričom najmladší účastník deklaroval 18 a najstarší 96 rokov. Z hľadiska vzdelania je približne rovnaké zastúpenie stredoškolsky a vysokoškolsky vzdelaných respondentov, 34 percent z nich je slobodných a vo vzťahu je 66 percent.

„Pokiaľ ide o rodovú identitu, 79 účastníkov výskumu sa identifikovalo ako muži, 152 ako ženy a piati ako nebinárni, teda sa necítia ani ako muži, ani ako ženy. Čo sa týka sexuálnej orientácie, 83 percent účastníkov sa prihlásilo k heterosexuálnej orientácii,“ uviedol Gladiš s tým, že sexuálnu skúsenosť má 87 percent účastníkov a 13 percent označilo v dotazníku možnosť, že ešte nemalo sexuálnu skúsenosť.

Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa podľa neho nepotvrdil pri odpovedi na otázku, či respondenti aspoň raz v živote videli či sledovali pornografický materiál. Len 18 respondentov zvolilo možnosť, že s pornografiou neprišli nikdy do kontaktu.

Koordinátori slovenskej časti medzinárodného výskumu dúfajú, že počet respondentov výraznejšie narastie. Zdôrazňujú, že sexuálne správanie je potrebné vnímať ako integrálnu súčasť ľudského života. „Je nielen príťažlivou témou, ale aj dôležitou zložkou zdravia a osobnej pohody každého človeka. Výskumné dáta zo Slovenska pomôžu naplniť ciele výskumu a zároveň prispievajú k prevencii sexuálneho správania, čo má mimoriadnu hodnotu pre zdravie a životnú pohodu každého jednotlivca,“ vysvetlili Oľga Orosová, dekanica fakulty, a Ondrej Kalina.

Slovensko sa koncom októbra zapojilo do skúmania vzorcov sexuálneho správania dospelých jednotlivcov. Zber dát sa realizuje v 45 krajinách z celého sveta, ktoré sú súčasťou medzinárodnej výskumnej siete International Sex Survey (ISS). Koordinujúcou inštitúciou projektu je kanadská Univerzita de Montréal a koordinátormi slovenskej časti medzinárodného výskumu sú odborníci z Katedry pedagogickej psychológie a psychológie zdravia FF **UPJŠ**.

Do anonymného výskumu sexuálneho správania sa môže zapojiť každý účastník starší ako 18 rokov prostredníctvom dotazníka zverejneného na webovej adrese <https://bit.ly/ISS-SLO-SL>.

Autor: TASR

Riaditeľ RTVS Rezník: Nevie, či sa Ficovi ospravedlníme. Výstup Matoviča v lotérii som nebral ako problém ✉

📅 2. 12. 2021, 13:23, Zdroj: [dennikn.sk](https://www.dennikn.sk) ✉, Vydavateľ: N Press, Autor: Dušan Mikušovič, Sentiment: Ambivalentný, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach

Dosah: 315 907 GRP; 7,02 OTS; 0,07 AVE; 1849 Eur

Nechýba veľa, aby sme po športovom spustili aj spravodajský kanál, je to možné v horizonte jesene 2023, vraví generálny riaditeľ RTVS Jaroslav Rezník. Či bude vtedy riaditeľom a či sa bude uchádzať o znovuzvolenie, zatiaľ nevie.

Jaroslav Rezník (55) je generálnym riaditeľom RTVS, poslanci ho zvolili v lete 2017. Mandát sa mu končí v júli 2022. V rozhovore hovorí:

prečo ešte nevie povedať, či bude znovu kandidovať;

ako vyzeralo rozhodovanie o zaradení koncertu Simy Magušinovej;

od čoho závisí, či sa RTVS ospravedlní Ficovi za Mareka Makaru;

prečo chce dávať priestor ľuďom s iným pohľadom na pandémie;

ale aj o tom, či bude mať športový kanál čo vyselať.

Keď sme spolu hovorili pred rokom a pol, teda už po nástupe novej vlády, pýtal som sa vás, aké sú šance, že zostanete na čele RTVS do roku 2022. Povedali ste mi, že síce nevíete, ale že ste výmen vlád v rôznych funkciách už zažili veľa a napriek tomu ste svoj mandát vždy dokončili. Teraz to už zrejme nebude inak.

To nikdy nevíete.

Vyzerá to veľmi pravdepodobne, keďže mandát sa vám končí v lete 2022. Čím to je – ste skúsenejší a obratnejší ako politici, ktorí sa tesne po voľbách chystali na vaše odvolanie?

Nemyslím si, že som skúsenejší a obratnejší. V prvom rade si myslím, že je dobre, ak sa časové úseky, keď sa volí riaditeľ a keď sa konajú parlamentné voľby, neprekrývajú. Je to dobre pre stabilitu parlamentného systému, ale aj pre RTVS ako verejnoprávnu inštitúciu. Všade, kde som pôsobil, som sa snažil do maximálnej možnej miery dodržiavať princípy verejnoprávneho média, ktoré som viedol. To znamená vyváženosť, pluralitu, slobodu myslenia, slobodu názorov a slobodu tvorby. Ak toto dodržiavate, máte predpoklady, že prežijete aktuálne turbulencie, ktoré sa po každých parlamentných voľbách dejú.

Nezohral vo vašom prípade rolu aj predseda parlamentu Boris Kollár, ktorý sa vás zastal tesne po voľbách, teda v čase, keď bol tlak na vaše odvolanie?

Nemyslím si, že jeho postoj bol vyvolaný tým, že by sa chcel zastať mňa. Ved' išlo o princíp, pretože bez toho, aby to bolo verifikované, sa zjavili všetky tie minibilbordy a flipcharty so sloganom „Čierne diery v RTVS“, o čom sme my hovorili, že to nie je pravda. Od roku 2020 sme prežili štyri hĺbkové kontroly, ktoré nič také nepreukázali. Ak Boris Kollár povedal, že si počká na výsledky týchto kontrol, tak myslím, že jeho reakcia bola správna a prirodzená.

Voľba riaditeľa RTVS bude v lete. Už máte pripravenú prezentáciu, s ktorou predstúpite pred poslancov na verejnom vypočutí?

Nie, nemám.

Čo mám z toho dedukovať? Že ste nesvedomitý a na voľbu sa ešte nechystáte alebo že kandidovať vôbec nebudete?

Prezentáciou a voľbou sa naozaj nezaobrám, v tejto chvíli máme kopu iných priorít. Mám mandát do konca júla 2022. Výberové konanie, predpokladám, vypíšu začiatkom mája. Prezentácie budú teda zrejme v júni. Ale to je len časová os, neznamená to, že by som plánoval kandidovať. Nezaobrám sa tým a ani to nemám v sebe vnútorne vyjasnené.

Podľa čoho sa budete rozhodovať?

Ani to vám neviem povedať. Nevieť koncom novembra povedať, podľa čoho sa budem rozhodovať koncom apríla.

Väčšina ľudí premýšľa o tom, čo budú robiť v horizonte ďalšieho roka. Pýtať sa osem mesiacov pred koncom funkčného obdobia na to, či do toho pôjdete znovu, to nie je nejaká abstraktná vec.

V RTVS sú rozbehnuté procesy, v ktorých bude treba pokračovať bez ohľadu na to, aký manažment tu bude. No je úplne predčasné hovoriť o niečom, čím sa nezaobrám. Pretože keď nad tým človek začne premýšľať, zistí, že vlastne ani nie je dôvod sa tým v tejto chvíli zaoberať.

Jaroslav Rezník. Foto – RTVS

Skúsím otázku naformulovať ešte inak. Má človek chuť opäť kandidovať, keď vidí, že RTVS má málo peňazí, jej financovanie sa tak skoro nezlepší a on by mal len málo priestoru na realizáciu vlastných plánov a kreativity?

Nie všetky veci sú v realite také, ako to môže na prvý pohľad vyzeráť zvonku.

Nie je to s financovaním RTVS také katastrofálne?

Ja si nemyslím, že by to bolo s financovaním RTVS katastrofálne, pokiaľ by nám nepridávali ďalšie a ďalšie povinnosti bez toho, aby riešili, skadiaľ na to RTVS vezme peniaze. Čiže pokiaľ by sa netvorili legislatívne normy o nás bez nás, ale vo vzťahu k RTVS. Ale to je na Slovensku tradícia.

Ministerka kultúry Natália Milanová cez rok otvorila debatu o zmene voľby riaditeľa RTVS tak, aby sa volil v rozšírenej Rade RTVS. Nakoniec z toho zišlo aj pre nesúhlas Borisa Kollára. Bez ohľadu na to, či budete kandidovať, je dobre, že sa bude riaditeľ RTVS znovu zvoliť v parlamente?

Áno. Sme parlamentná demokracia, voliči v parlamentných voľbách delegujú na poslancov – ktorí neskôr vytvárajú koalície – časť svojich voličských práv. Preto poslanci volia ľudí na ďalších postoch. Je zrejmé, že mandát, ktorý musíte obhájiť pred 150 ľuďmi, je silnejší, ako keď ho obhajujete pred dvojtretinovou väčšinou Rady RTVS, či už deväťčlennej, alebo pätnásťčlennej.

Existuje protiargument, ktorý používal napríklad aj bývalý minister kultúry Marek Maďarič. Ten navrhoval voliť riaditeľa RTVS v akomsi zbore voliteľov s tým, že ak by sa nominácia voliteľov nastavila dobre, tlaky od politikov by mohli byť menšie.

Predstavme si, že by naozaj existovalo nejaké mediálne konkláve, ktoré by sa raz za päť rokov zišlo, niekoho by zvolili, potom by sa rozišli a už by nemali žiadnu následnú zodpovednosť za to, koho by zvolili. Výkon kontroly by nechali povedzme na Radu RTVS. Čiže my vám niekoho zvolíme a vy si ho kontrolujete. Veď ja som sa vtedy o tom s Marekom Maďaričom rozprával a pýtal som sa ho, či nie je lepším kľúčom k stabilizácii a nezávislosti RTVS zvýšenie koncesionárskych poplatkov. A tam sme sa zhodli.

Prečítajte si

Maďarič: Fico je štvaná zver aj posledné politické zvieria

Poslanec OĽaNO Kristián Čekovský navrhoval voliť riaditeľa RTVS v rade rozšírenej o šiestich členov, v ktorej by väčšinu tvorili ľudia nominovaní niektorými organizáciami, teda nie poslancami parlamentu. To by nebola cesta?

Ja som ten pracovný materiál videl, viem, že sa rada mala rozšíriť napríklad o zástupcu olympijského výboru, ak si dobre pamätám, rady vysokých škôl či ZMOS-u. Povedal som – okej, ale potom asi treba vybrať niekoľkých ľudí z RTVS, ktorí si pôjdu sadnúť do predsedníctva ZMOS-u, predsedníctva SOŠV či do predsedníctva rady vysokých škôl.

Lebo keď môže ZMOS kontrolovať a vyberať riaditeľa RTVS, prečo by nemal zástupca RTVS sedieť v komisii, ktorá bude vyberať predsedu ZMOS-u či olympijského výboru? Veď to nemá logiku. Aj preto si myslím, že najdemokratickejšie – ale pre uchádzača aj najkomplikovanejšie – je obhájiť mandát pred parlamentom.

Akú šancu na zvolenie by ste mali v súčasnom parlamente? Ja už som v niektorom z rozhovorov špekuloval, že ak by ste na svoju stranu získali napríklad niektorých konzervatívnych poslancov koalície, tak by tá šanca nebola vôbec márna.

Opakujem, že sa tým vôbec nezaobieram. V tejto chvíli naozaj riešim veci, ktoré súvisia s vianočným a silvestrovským programom, jarnou štruktúrou či spustením športového okruhu. Ale keď sa rozhodnem tak či onak, určite vám dám vedieť.

Takže novinári by nemali špekulovať a hľadať za niektorými vašimi krokmi žmurknutie na niektorých politikov? Povedzme, že keď sa zmení program RTVS pre speváčku Simu Magušinovou v súvislosti s debatou autorov denníka SME na Twitteri, niektorí politici by to mohli kvitovať, nie?

Kolegovia mi ukázali podcast, kde v podobnom duchu špekuloval môj bývalý študent, zástupca šéfredaktora Denníka N pán Čikovský. Má pravdu v tom, že to bolo náhle a spontánne rozhodnutie. Súhlasím s tým, že každý má právo hodnotiť texty pani Magušinovej, lebo sú súčasťou verejného priestoru. Na druhej strane, to, čo sa ma fakt dotklo, bol výrok „je to kresťanka, zašite ju, aby sa nemohla ďalej rozmnožovať“.

Počkajte, ja viem, že takáto dezinterpretácia debaty medzi Petrom Tkačenkom a Radom Ondřejíčkem bola v éteri, ale v skutočnosti sa o „zašiti“ hovorilo ako o zatvorení do basy, aby nemohla ďalej produkovať. Neobhajujem samotný výrok, ale myslené to bolo takto.

(Jaroslav Rezník si hľadá presné znenie na internete.) RTVS mení svoj program pomerne často. Keď Taliban obsadil Kábul a z Afganistanu utekala filmárka Sahraa Karimi, ktorá na Slovensku pôsobila už predtým, aj vtedy sme vytvorili priestor, aby sa mohla prezentovať a povedať, čo sa v Afganistane deje. (Jaroslav Rezník nachádza konverzáciu na Twitteri.) Tkačenko píše: „Spustnutý ženich,

to mi pripomína môj obľúbený paragraf z Trestného zákona, ktorý postihuje rodičov, ktorí svojim deťom umožnia viesť záhaľčivý spôsob života a tým ich vystavujú nebezpečenstvu spustnutia. Ergo by ju mohli zašit' a aspoň by sa zastavila nová produkcia.“

Ako vravím, hovoril to v súvislosti s paragrafom a zašitím do väzenia. Smeroval som však najmä k tomu, podľa akých kritérií RTVS mení svoj program.

Mňa sa to dotklo, a keď som pre niečo rozhodnutý, tak idem. Som zvyknutý rany dostávať, som zvyknutý aj rozdávať. Nech je to akokoľvek, i keď mám rešpekt aj k drsnému humoru, nikdy v živote by som neurazil ženu týmto spôsobom.

Rozumiem, ale hľadám princíp. Prečo sa v tomto prípade program menil, ale prečo ste ho nemenili, keď Robert Fico o novinároch, skupine ľudí, povedal, že sú to „prasatá, na ktoré sa varí voda“, alebo prečo ste nemenili program, keď poslanec Blaha hovoril o prezidentke Zuzane Čaputovej ako o „xantipe“, ktorá by si mala dať dva Lexauriny? Špekulácia Konštantína Čikovského je možno divoká, ale za vysvetlenie to stojí.

Tá špekulácia je naozaj divoká. Bol to Deň tolerancie, videli sme, čo sa deje, a myslím si, že to bol pomerne elegantný spôsob, ako dať najavo, že toto je za čiarou. Nič viac, nič menej. Ikskrát sme menili program. Bolo by cestou do pekla, aby sme si pri takýchto situáciách povedali len „haha“ a ideme ďalej. Navyše ten koncert Simy Magušinovej, ktorý sme zaradili, bol výborný.

To už nechám na posúdenie každého čitateľa. Aké sú dnes vaše vzťahy s politikmi?

Také, aké posledných tridsať rokov. Mám pocit, že toto ste sa ma už niekedy pýtali...

... veci sa vyvíjajú.

Budem parafrázovať mediálneho klasika, známeho novinára Jána Füleho, ktorý istý čas robil aj hovorcu prezidentovi Schusterovi. Keď sme raz debatovali, povedal, že by bol zlý ten novinár, ktorý by sa nesnažil nejakým spôsobom získať od politika exkluzívne informácie. A súčasne, že by bol zlým politikom ten, kto by sa nesnažil nejakou ovplyvniť novinárov a médiá alebo prostredníctvom nich minimálne tlmočiť svoje postoje.

Je zrejme, že politici a médiá sa navzájom potrebujú, aj keď si občas nevedia prísť na meno. Kľúčové je, že som nikdy s politikmi nechodil na pivo. Vždy som sa snažil mať korektné vzťahy naprieč politickým spektrom, lebo si myslím, že inštitúcie, ktoré som viedol alebo viediem, majú mať korektné vzťahy s politikmi.

V lete ste spolu s Igorom Matovičom absolvovali výlet za pani Zuzanou zo Solivaru, ktorej pre technické problémy ušla výhra 400-tisíc eur v očkovacej lotérii. Vtedy ste asi mali čas spolu prehodiť aj pár slov, nie? Ako na vás pôsobil?

Je pravda, že sme tam išli jedným autom, trvalo to asi tri hodiny, ale veľmi veľa príležitostí na rozhovor tam nebolo. No boli sme v kontakte viackrát. Je to bystrý človek.

Ako spätne hodnotíte vysielanie očkovacej lotérie?

Má to dve roviny a obe hodnotím veľmi pozitívne napriek všetkému, čo sa o tom popísalo. Prvá je, že sme to vyvinuli a vyprodukovali v mimoriadne krátkom čase. S mimoriadnym nasadením na tom pracovalo vyše sto ľudí viac ako päť mesiacov, a preto som rád, že nám to prinieslo mimoriadne vysokú sledovanosť, na ktorej mi, logicky, záleží.

A po druhé, očkovaciu prémii hodnotím pozitívne aj v rovine toho, že sa rozdávali odmeny za očkovanie. Počas dvanástich týždňov vysielania sme v každom diele odvysielali veľmi dobré a emotívne reportáže o tom, čo covid spôsobuje. Zaočkovať sa v tomto období dalo plus-mínus štvrt' milióna ľudí. Dnes môžeme špekulovať, či je to málo alebo veľa, no môžeme hovoriť aj o tom, či by sa bez očkovacej lotérie nedalo očkovať menej ľudí. Útvar hodnoty za peniaze vypočítal, že už pri čísle 6-tisíc zaočkovaných by prémia splnila svoju úlohu.

Viacerí verejní činitelia povedali, že čokoľvek urobíme pre to, aby sme zaočkovali viac ľudí, ktorí potom nekončia na jiskách, bude len dobré.

Očkovacia lotéria bola od začiatku vnímaná tak trochu ako osobné PR Igora Matoviča. Bol to dobrý nápad, že sa objavil v záverečnej časti?

Svojím spôsobom ste si odpovedali. Očkovacia prémia bola nápadom ministra financií, on sa k tomu celý čas hlásil. Nemyslím si, že to, že sa objavil v poslednom diele, uškodilo jemu alebo nám.

Jemu asi nie, len smerujem k tomu, že bez ohľadu na názor na samotnú lotériu išlo o štátny podnik z verejných financií. Výhrada môže byť, prečo by si na tom mal robiť promo konkrétny politik?

Úprimne, nevnímal som to ako problém, veď na očkovacej prémii si robil promo skoro každý, hoci s ňou mal spoločné len to, že si na nej robil promo. Ale ľudsky vašej výhrade rozumiem.

Jaroslav Rezník. Foto – RTVS

Robert Fico sa na vás pred niekoľkými dňami obrátil listom, v ktorom žiada ospravedlnenie za to, že moderátor relácie O päť minút dvanásť pán Makara citoval jeho slová z takzvaných nahrávok z poľovníckej chaty, v ktorých opisuje, ako ťažko prežíval covid. „Ide o neuveriteľné zneužitie postavenia moderátora na útok proti opozičnému politikovi v jeho neprítomnosti, a to ešte s použitím nezákonných prostriedkov,“ napísal. Ospravedlníte sa mu?

Mám ten list na stole, analyzujem ho. Dávame si do časových súvislostí, či moderátor Marek Makara mohol vedieť o uznesení nitrianskej prokuratúry, ktorá konštatovala, že odpočúvania boli nelegálne. O päť minút dvanásť, v ktorom sa to odohralo, bolo odvysielané 21. novembra. Uznesenie prokuratúry, ako sme zistili, je síce datované k 16. novembru, no zatiaľ sme sa dopátrali k tomu, že prvý dátum, keď bolo uznesenie verejne známe, bol pondelok 22. novembra.

A čo z toho vyplýva? Že keby Marek Makara o tom uznesení mohol vedieť, tak sa ospravedlníte?

Robertovi Ficovi určite odpovieme, lebo je základnou štábnou kultúrou, že keď vám niekto pošle list, tak mu naň odpoviete. No či dospejeme k tomu, že sa mu máme alebo nemáme ospravedlniť, to v tejto chvíli povedať neviem.

Je uznesenie o nezákonnosti odpočúvaní dôvodom na ospravedlnenie? Makara čerpal z verejne známych informácií, navyše by som mohol citovať výzvu Roberta Fica, ktorý novinárom povedal, nech zverejnia všetko, čo na nahrávkach je.

Otázka je, či podstatu sporu nemení fakt, že nejaký štátny orgán konštatoval, že išlo o nezákonné odpočúvania. No v tejto chvíli neviem, čo bude v odpovedi Robertovi Ficovi napísané.

Myslíte si, že Ficovi v skutočnosti ide o to, že moderátor hovoril o jeho zdravotnom stave? Nejde skôr o tlak na to, čo máte vysielat? Lebo on v liste nespomína len svoje slová o covide, vytyka vám, že ste sa málo venovali Sulíkovmu ranču v Austrálii či ceste jeho dcéry štátnym lietadlom do Dubaja.

Vrátim sa k tomu, čo som vám citoval v súvislosti s Janom Füleom. Bol by to zlý politik, keby sa nesnažil uplatňovať svoj vplyv vo vzťahu k médiám. No bolo by to zlé médium, keby mu to otrocky umožnilo.

Vo verejnom priestore ste od 90. rokov. Ak by ste mali porovnávať, kam sa posunula spoločenská a politická diskusia? Je to dnes lepšie, horšie alebo najhoršie za 30 rokov?

Nemyslím si, že je to horšie. Je to stále o tom istom, len sme v inom čase a vždy sú iné témy. Nesporným faktom je, že sa menia okolnosti, v ktorých diskusia prebieha. Pred tridsiatimi rokmi bol internet v plienkach, sociálne siete neboli. Mojm prvým mobilným telefónom bola štyriapokilková tehla, ktorú vyrábala Nokia alebo Siemens.

Diskurz vo verejnom priestore bol definovaný inak, no odkedy sú ľudia ľuďmi, stále je to o tom istom. Ak to úplne z vulgarizujem, princíp zápasu je tisícročia rovnaký. Je to stále súboj o zdroje. Kedysi prebiehal s kyjakmi, neskôr s lukmi a šípmi. Dnes – vzhľadom na civilizačný stupeň – sa to deje v bielej košeli, kravate a saku a namiesto kyjaka máte v rukách mobily.

Prekvapilo vás, ako sa spoločnosť polarizovala na téme očkovania proti covidu?

Neviem. Aj áno, aj nie. Za štyridsať rokov nepretržitej konjunktúry s drobnými výkyvmi vďačíme vede a ľudskému poznaniu. Na druhej strane, vnímam aj to, že sme celú jar vysielali – a vy ste písali –, že vakcína je sloboda. Na základe legitímnych zdrojov a daného stupňa poznania sme komunikovali, že ak dosiahneme 60-percentnú zaočkovanosť, budeme to mať za sebou. To sa nenaplnilo. Preto do istej miery rozumiem frustrácii niektorých ľudí, ktorí majú pocit, že im na jar bolo sľúbené niečo iné. Lebo sme vraveli, že dve dávky a dosť, všetko bude v poriadku.

Ja som bol tento týždeň už na tretej a čítam rozhovory s vedcami, ktorí hovoria, že budúci rok budeme musieť absolvovať aj štvrtú a piatu dávku. A áno, je to tak, ale aké máme východisko, keď vidíte, koľko ľudí máme na jiskách a že opäť prišiel lockdown? Španielska chrípka pred sto rokmi si vyžiadala viac ako sto miliónov obetí v čase, keď na zemi žili necelé dve miliardy ľudí. Covid má zatiaľ niečo vyše päť miliónov obetí pri siedmich miliardách ľudí. Nedá sa to porovnávať aj preto, lebo máme vakcíny. Nemáme inú možnosť, len veriť vede.

RTVS bez pochyb odvysielala v spravodajstve množstvo príspevkov o výhodách vakcín. Zároveň však vnímam akúsi snahu cielene vniesť do správ nejaký typ iného pohľadu, napríklad aj na očkovanie. Nenaráža takáto snaha o „vyvažovanie“ na to, že v reportážach dostávajú priestor ľudia, pri ktorých vieme, že hovoria veci, ktoré neodrážajú realitu alebo sú fakticky nesprávne? Napríklad viackrát ste do správ oslovili pána Lakotu či doktora Janca, ktorý spájal očkovanie proti covidu s neplodnosťou, čo bolo vyvrátené.

Je povinnosťou RTVS mať vyvážené spravodajstvo. Dávame priestor aj tým, ktorí prezentujú názor, o ktorom sa neskôr ukáže, že nie je v súlade s realitou. Ale vytesňovať tieto názory úplne a tváriť sa, že neexistujú, je kontraproduktívne. Ak aj dáme priestor takým ľuďom, ako ste menovali, platí, že existuje kopa erudovaných ľudí a vedcov, ktorí prípadné omyly vedľa vyvrátia. Dnes už môžeme povedať, že zaočkovaní ľudia majú naozaj vyššiu pravdepodobnosť miernejšieho priebehu covidu. Ale zároveň sa nenaplnili predpovede z jari, že stačia dve dávky a všetko bude v poriadku. Preto sa pýtam, či ignorovanie ľudí s iným pohľadom na vec nenarobí viac škody ako úžitku.

Treba zároveň pripomenúť, ako dopadli reportáže Miroslavy Ščobíkovej o vedľajších účinkoch vakcín v Správach RTVS a potom aj v Reportéroch, ktoré asi mali „vyvažovať“ či priniesť „iný pohľad“. Príspevok o smrti učiteľky po očkovaní AstraZenecou, v ktorej autorka zatajila svoj konflikt záujmov, aj neskoršia reportáž v Reportéroch skončili tak, že licenčná rada konštatovala porušenie zákona.

Drobne, ale významne to posúvate. Pochybenie pani Ščobíkovej spočívalo v tom, že sa poznala s respondentom reportáže, čo štatút programových pracovníkov zakazuje. Za toto pochybenie som urobil všetky represívne opatrenia, aj keď ich používam nerád. Na druhej strane, nemyslím si, že tá reportáž bola faktograficky nesprávna.

To, že k exitu po zaočkovaní došlo, bola pravda. Aké mala tá pani príznaky a či tí, ktorí ju očkovali, vedeli, že má problém s krvnými zrazeninami, to je iná vec. Ved' nakoniec aj Európska lieková agentúra konštatovala, že použitie tohto typu vakcíny môže mať súvislosť s trombózami. Takže faktograficky sme podľa mňa nepochybili.

Pokiaľ viem, vaša etická komisia kritizovala aj to, že reportáž bola podaná veľmi emotívne, čo je takisto proti interným smerniciam spravodajstva RTVS.

To je tak. Aj cez víkend sme mali v hlavnej spravodajskej relácii mimoriadne emotívnu reportáž, robili to chalani z Bystrice, ktorá bola o tom, že ľudia, ktorí len tak-tak ušli hrobárovi z lopaty, hovorili o tom, akou chybou bolo, že sa neočkovali. Dostali sme veľa kladných ohlasov od ľudí, ktorí ocenili, že ukazujeme, čo covid spôsobuje, ale prišli aj negatívne ohlasy. To je náš údel, dokážeme s tým žiť.

V lete sa na vás obrátila iniciatíva Hovorme spolu, ktorú založili bratia Matyinkovci, známi zo skupiny Maduar, aby ste zorganizovali diskusie, kde budú spolu debatovať vedci a ľudia s rôznym pohľadom na pandémiu. Presadzovali doktora Bukovského, Jána Drgonca, pani Piroškovú či pána Lakotu. Dlhو ste sa o takéto debaty snažili?

Naozaj sme sa o to snažili veľmi intenzívne. Paradoxne, nevedeli sme zabezpečiť účasť vedeckej sféry, lebo povedali, že so zástupcami Hovorme spolu nebudú debatovať.

Mali na to argumenty.

Napríklad?

Infektológ Peter Sabaka povedal, že zámerom týchto ľudí nie je debatovať, takúto diskusiu označil za trójskeho koňa, „ktorým chcú falošní hráči prepašovať svoj marginálny názor do verejnoprávnej televízie“, a že by na konci takejto debaty zostal dojem, že „pravda je niekde uprostred“, ale to by nezodpovedalo realite. Podobne argumentoval pán Boris Klempa. A ono je ťažké debatovať s ľuďmi, ktorí spochybňujú pandémiu ako takú, ved' napríklad Milan Markovič, jeden zo signatárov Hovorme spolu, nedávno v rozhlase vyhlásil, že pandémia sa skončí, až sa skončí testovanie.

Keď som študoval otázky, o ktorých ľudia z tejto iniciatívy chceli debatovať, našiel som tam mnohé, ktoré by sa dali lusknutím prsta vysvetliť alebo vyvrátiť. Napríklad porovnávali epidemickú situáciu u nás a vo Fínsku. I keď nie som virológ ani infektológ, vedel by som povedať, že je predsa rozdiel medzi rozlohou Slovenska a Fínska, je rozdiel medzi hustotou obyvateľstva Slovenska a Fínska, a teda aj počtom sociálnych kontaktov, ktoré ľudia v týchto krajinách navzájom majú. Chcem tým povedať, že sú to otázky, ktoré sa dali racionálne zodpovedať.

Pre nás v RTVS je priestor na diskusiu práve tým, o čo sa snažíme. Už sa ikskrát ukázalo, že ak jedna strana diskusiu odmieta, krátkodobo to môže dávať logiku – typu nebudeme niekomu zvyšovať kredit či upriamovať naň pozornosť –, no zo strednodobého ani dlhodobého hľadiska to nefunguje. Nie som si istý, či „en bloc“ povedať, že to nemá zmysel, je v poriadku.

No debatovať má zmysel, ak účastníci debaty dodržiavajú pravidlá diskusie. Vedci sú často limitovaní tým, že veda na mnohé otázky zatiaľ nemá odpoveď, a musia teda občas priznať, že nevedia. No ak sa majú v diskusii stretnúť s aktérmi, ktorí sú odhodlaní využívať argumentačné fauly a nepodložené špekulácie, tak sú pri takejto debate v nevýhode. Súhlasím, určite treba debatovať, ale neviem, či je možné debatovať naozaj s každým.

My sme okrem iného ponúkali možnosť, aby oslovení vedci dostali otázky kladené antivaxermi v písomnej forme, a odpovedali aspoň takto. Ani do toho neboli ochotní ísť, čo mi pripadá akoby trochu kopírovali tzv. „safe spaces“. Ja fakt neviem, či toto je spôsob, ktorý je produktívny.

Jaroslav Rezník. Foto – TASR

Ako sa bude spomínať na spravodajstvo RTVS za vašej éry?

To záleží na tom, kto bude spomínať.

Ako by sa podľa vás malo spomínať?

Ako na spravodajstvo, ktorému kontinuálne stúpala dôveryhodnosť a sledovanosť. Na úvod tejto debaty som povedal, že som sa snažil, aby sme správy nastavili do stredu komunikačného diskurzu. Aby si tam našiel svoje aj liberál, aj konzervatívce, aj anarchista, aj komunista, aj environmentalista, aj pacifista, aj patriot, aj globalista. To nie je nejaká mimoriadna snaha o vyvažovanie, ale profesionalita. Zo všetkých týchto ľudí sa spoločnosť skladá, každý má názor, a my sa máme snažiť, aby sa v našich správach každý z nich prirodzene našiel. Myslím si, že sa nám to darí. Ľudia sa posúvajú vpred aj tým, že ich nikto neodstrkuje.

Myslíte si, že odchody redaktorov spravodajstva spreď troch rokov budú z pohľadu nasledujúcich desať rokov už len epizóda, nie niečo, podľa čoho bude vaša éra posudzovaná?

Málokedy sa uchýlim k tomu, aby som sa porovnával svoju éru a éru mojich predchodcov. V rokoch 2012 až 2017 odišlo z RTVS 137 redaktorov a ani pes po tom neštekol. Môžem si klásť otázku, prečo. V rokoch 2017 až 2021 to nebolo ani 20 percent z toho.

RTVS naďalej vedie súdne spory s niektorými novinármi, ktorým ste nepredžili zmluvy, tento rok sa k ľuďom ako Matúš Baňovič či Kristián Čekovský pridala redaktorka Elena Senková. Táto situácia súvisí s tým, že ste tu stále mali externé zmluvy s redaktormi, na jeden mesiac, ktoré boli neustále predžované. Viem, že za Václavu Miku boli tieto zmluvy tiež...

... v násobne väčšom rozsahu.

Prečo v takýchto zmluvách pokračujete?

Lebo veľkej časti našich spolupracovníkov to tak vyhovuje.

Rozumiem, že im môže vyhovovať externá spolupráca na živnosť, ale vyhovuje im neustále obnovovanie z mesiaca na mesiac?

Nie je to každý mesiac, sú to tri mesiace. Keď máme záujem o nejakého človeka, ponúkame mu nejaký typ spolupráce a on povie, že to chce mať takto, tak mu vyjdeme v ústrety.

Senková hovorila, že žiadala trvalý pracovný pomer a nebol jej umožnený.

Nemyslím si, že má zmysel to komentovať.

Prečítajte si

Bývalá redaktorka Senková: Keď v RTVS zistili, že ma vyhadzujú v tehotenstve, ponúkli mi peniaze za fiktívnu analýzu (+ podcast)

Čo považujete za svoj najväčší úspech vo funkcii za toho štyri a pol roka?

Keď si pozriem môj projekt z voľby, tak je na 90 percent naplnený. RTVS je dnes vnímaná ako národná kultúrna inštitúcia v tom najširšom slova zmysle. Považujem za úspech, že sa nám spravodajstvo a publicistiku podarilo posunúť do stredu. Asi to má hlavu a päť, keď prieskumy hovoria to, čo hovoria. A hoci sme televízia, nie filmové štúdiá, sme najväčším koproducentom filmovej tvorby na Slovensku v celom jej rozsahu.

Za úspech považujem aj to, že sme zásadným spôsobom dokázali znížiť investičný dlh a zrekonštruovať výrobný a vysielač dom, či získať projekty na výstavbu kreatívnych centier, čo je plus-mínus 25 miliónov eur. V blízkej budúcnosti to bude veľký vzdelávací aj praktický prínos pre celý kultúrny a mediálny segment.

A budem pokračovať: zriadili sme Trojku, vďaka ktorej máme ďalších 60-tisíc stabilných divákov v rámci skupiny. Vraciame takto groš starším divákovi, ktorí ju s obľubou sledujú. A kopa mladších ľudí napríklad z VŠMU mi hovorí, že je to pre nich inšpiratívne, lebo vďaka Trojke majú možnosť sledovať, ako sa vyrábalo kedysi.

Koncom roka spúšťate aj štvrtý, športový okruh. Ako presne bude vyzeráť?

Štvorka bude o športe, ale aj o tom, že sa chceme inak stavať k pohybu. Chceme a budeme ľuďom hovoriť, aby sa hýbali, lebo pohyb je základ. Kľúčové je, že športový okruh nám zásadným spôsobom umožní stabilizovať Dvojku, kde sme doteraz vysielaťi zhruba 1900 hodín športu ročne. Ten odchádza na svoj okruh, vďaka čomu na Dvojke posilníme detskú tvorbu, folklór, večernú intelektuálnu tvorbu, duchovné programy a vysielaťie pre národnostné menšiny.

Výrazným spôsobom, aj keď nie až tak, ako nám to chcú nezmyselne uložiť v novej mediálnej legislatíve, ktorá vznikala o nás bez nás. A ani nie tak preto, že by sme na to nemali peniaze, ale preto, že ani národnostné menšiny nemajú kapacity, aby pomáhali pri výrobe vysielania, ktoré by malo ísť v priebehu dvoch rokov o nejakých 300 percent hore. Čiže, Dvojka sa zastabilizuje, lebo jej štruktúru nebude rozbiť športu, budeme mať štyri okruhy a už viem, ktorý bude ten piaty. Nechýba nám k tomu veľa.

Spravodajský okruh?

Uhádli ste.

Čo znamená, že vám nechýba veľa? V akom horizonte?

Podľa mňa jar, možno skôr jeseň 2023, aby som bol opatrnejší.

Aby to nebolo ako so spravodajským portálom, ktorého štart ste nakoniec presúvali.

Všetko je možné, ale to nás nesmie znechutiť.

K športovému okruhu som čítal na Facebooku jeden zlý vtíp: „Čo bude RTVS na ňom vysielat? Zostrihy z priamych prenosov na komerčných staniciach.“ Ten vtíp je neférový, lebo na budúci rok máte práva na majstrovstvá sveta v hokeji, futbale aj olympiádu, ale trochu triafa v tom, že je na trhu zostrený boj o práva na lukratívne prenosy. Športovú stanicu spustila aj Jojka. Nebude to problém, budete mať peniaze, aby ste ho napĺňali?

Licencie máme nakúpené do roku 2025 a viac. Bez ohľadu na to, čo občas vychádza, dnes disponuje RTVS najväčším balíkom športových práv. Už som si niekde prečítal, že nemáme Tour de France, pýtal som sa, čo to znamená, a kolegovia mi doniesli podklady, že Tour de France máme do roku 2026. A na ďalšie roky to nemáme len preto, lebo ešte nebol tender.

Ja vítam, že Markíza kúpila futbalovú ligu a že sa Jojka tiež dostala k nejakým právam. Ale čítam to tak, že ich obchodné modely budú viesť k tomu, že za pozeranie ich športu sa bude platiť alebo priplácať. V prípade RTVS je to úplne vylúčené. Doteraz sme mali všetok športový obsah. Keď to teraz rozložím na roky, tak nemáme možno do desať percent.

Prečo ste nezmenili vizuálnu identitu, ktorú ste pôvodne plánovali meniť pri spustení športového kanálu? Teda, ľudovo, prečo zostala dvojbodka v logu?

Viete, že to máme hotové, ale teraz nie je vhodná doba. Čas, energia a aj zdroje, ktoré by na to boli vynaložené, nie sú v tejto chvíli prioritné. Musím sa zaoberať tým, aby sa tu nediali legislatívne paškvily, keď na základe toho, aby sa transponovala smernica EÚ do legislatívnej sústavy na Slovensku, sa znižuje prístup RTVS k šíreniu signálu.

Trvám totiž na tom, aby RTVS ako verejnoprávna inštitúcia mala prednostný prístup k verejnoprávnenému multiplexu, čo nejakým zázrakom z návrhu zákona vypadlo. V 182 stranách zákona sa transpozície smernice EÚ reálne týka asi 60. Všetko ostatné tam nemá čo robiť.

Jaroslav Rezník (55)

Vyštudoval slovenský, ukrajinský jazyk a literatúru na Filozofickej fakulte **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**. Od roku 1993 pôsobil vo funkcii riaditeľa Regionálneho štúdia Slovenského rozhlasu v Košiciach. V roku 1997 ho parlament za vlády Vladimíra Mečiara zvolil vo veku 31 rokov za ústredného riaditeľa Slovenského rozhlasu. Vo funkcii ho potvrdili aj v roku 2001, za prvej Dzurindovej vlády, na čele rozhlasu zostal do roku 2005. V roku 2007 bol zvolený za generálneho riaditeľa TASR, kde pôsobil až do roku 2017, keď sa po voľbe v parlamente, v ktorej získal 95 hlasov, stal generálnym riaditeľom RTVS, kde nahradil Václava Miku.

Jaroslav Rezník. Foto – RTVS

Autor: Dušan Mikušovič

Do výskumu sexuálneho správania sa zapojilo zatiaľ 236 Slovákov [✉](#)

📅 2. 12. 2021, 12:56, Zdroj: teraz.sk [✉](#), Autor: TASR, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Dosah: 48 050 GRP: 1,07 OTS: 0,01 AVE: 945 Eur

Koordinátori slovenskej časti medzinárodného výskumu dúfajú, že počet respondentov výraznejšie narastie. Zdôrazňujú, že sexuálne správanie je potrebné vnímať ako integrálnu súčasť ľudského života.

Košice 2. decembra (TASR) - Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zatiaľ zapojili prevažne ženy, celkovo ide o 236 respondentov. Z nich 17 percent sa hlási k sexuálnym menšinám. Deväťdesiatdva percent účastníkov sa priznáva, že aspoň raz v živote videli pornografiu. Vyplýva to z prvých dát anonymného výskumu. TASR o tom informoval Marián Gladiš z Filozofickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika (FF **UPJŠ**) v Košiciach. Výskum naďalej pokračuje.

Z doterajšieho počtu dobrovoľných účastníkov je 156 žien a 80 mužov. Priemerný vek je aktuálne necelých 30 rokov, pričom najmladší účastník deklaroval 18 a najstarší 96 rokov. Z hľadiska vzdelania je približne rovnaké zastúpenie stredoškolsky a vysokoškolsky vzdelaných respondentov, 34 percent z nich je slobodných a vo vzťahu je 66 percent.

„Pokiaľ ide o rodovú identitu, 79 účastníkov výskumu sa identifikovalo ako muži, 152 ako ženy a piati ako nebinárni, teda sa necítia ani ako muži, ani ako ženy. Čo sa týka sexuálnej orientácie, 83 percent účastníkov sa prihlásilo k heterosexuálnej orientácii,“ uviedol Gladiš s tým, že sexuálnu skúsenosť má 87 percent účastníkov a 13 percent označilo v dotazníku možnosť, že ešte nemalo sexuálnu skúsenosť.

Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa podľa neho nepotvrdil pri odpovedi na otázku, či respondenti aspoň raz v živote videli či sledovali pornografický materiál. Len 18 respondentov zvolilo možnosť, že s pornografiou neprišli nikdy do kontaktu.

Koordinátori slovenskej časti medzinárodného výskumu dúfajú, že počet respondentov výraznejšie narastie. Zdôrazňujú, že sexuálne správanie je potrebné vnímať ako integrálnu súčasť ľudského života. „Je nielen príťažlivou témou, ale aj dôležitou zložkou zdravia a osobnej pohody každého človeka. Výskumné dáta zo Slovenska pomôžu naplniť ciele výskumu a zároveň prispievajú k prevencii sexuálneho správania, čo má mimoriadnu hodnotu pre zdravie a životnú pohodu každého jednotlivca,“ vysvetlili Oľga Orosová, dekanica fakulty, a Ondrej Kalina.

Slovensko sa koncom októbra zapojilo do skúmania vzorcov sexuálneho správania dospelých jednotlivcov. Zber dát sa realizuje v 45 krajinách z celého sveta, ktoré sú súčasťou medzinárodnej výskumnej siete International Sex Survey (ISS). Koordinujúcou inštitúciou projektu je kanadská Univerzita de Montréal a koordinátormi slovenskej časti medzinárodného výskumu sú odborníci z Katedry pedagogickej psychológie a psychológie zdravia FF **UPJŠ**.

Do anonymného výskumu sexuálneho správania sa môže zapojiť každý účastník starší ako 18 rokov prostredníctvom dotazníka zverejneného na webovej adrese <https://bit.ly/ISS-SLO-SL>.

Autor: TASR

Slovenská „Giga Factory“ na výrobu batérií napreduje. Výrobnú linku jej dodá fima, ktorá robí s Teslou aj VW

2. 12. 2021, 13:06, Zdroj: fontech.startitup.sk, Vydavateľ: Startitup s.r.o., Autor: Mário Šimovič, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach

Dosah: 47 858 GRP: 1,06 OTS: 0,01 AVE: 925 Eur

InoBat Auto a popredný svetový dodávateľ výrobných zariadení Wuxi Lead podpísali dohodu o dodaní výrobných link na lítium-iónové batérie. Wuxi Lead dodá linku do centra vo Voderadoch na kľúč, čím sa výrazne urýchlí celý proces výstavby a spustenia továrne. Spustenie výroby sa očakáva už koncom roka 2022, o novinkách píše spoločnosť v tlačovej správe pre médiá.

Marián Boček z InoBat Auto vysvetľuje, že Wuxi Lead si vybrali pre flexibilitu a kvalitu ich zariadenia, spojeného s profesionálnou podporou ich technického tímu v Európe.

„Prvým krokom ešte pred výrobou a dodávkou niečoho tak komplexného, ako je výrobná linka, bude reálny dizajn, o ktorý sa postará práve Wuxi Lead. Jednotlivé časti pilotnej linky by mali na Slovensko doraziť niekedy na prelome druhého a tretieho kvartálu 2022. Následne sa budú tieto časti linky montovať dokopy, pričom výroba by mala začať do konca roka 2022. Výstavba teda napreduje podľa plánu.“

Riešenie, ktoré bude používať linka InoBat Auto, využíva najmodernejšiu technológiu vysokorychlostného vrstvenia, ktoré umožňuje efektívnu a presnú výrobu, pričom linka dokáže veľmi rýchlo meniť sady nástrojov. Vďaka tomu je flexibilná vo formátoch a veľkostiach batériových článkov.

Vyrábať budú batérie špičkovej kvality

Slovenské batérie do elektromobilov od InoBat Auto sú podľa kórejského testovacieho centra NCT vysoko výkonné a bezpečné. Batérie slovenskej spoločnosti boli porovnávané s batériami ako Samsung a LG Chem, ktoré využívajú najväčšie automobily sveta.

InoBat batérie dosiahli lepšie výsledky v oblastiach energetickej kapacity, dojazdu aj životnosti. Testovanie odštartovalo v marci tohto roku a bolo zamerané na viaceré parametre.

InoBat

„Výsledky potvrdzujú kvalitu našich batérií. Ukazujú dosiahnutie lepších výsledkov oproti porovnáwanej batérii ázijského výrobcu,“ uviedol člen predstavenstva InoBat Pavol Krokoš. Zároveň dodal, že už teraz vyvinuli a vyrobili aj ďalšiu sériu batérií a majú jasný plán výskumu a vývoja ďalších generácií. „Aktuálne sme podpísali kontrakt s novým zákazníkom a sme v intenzívnych rokovaníach s ďalšími,“ potvrdil Krokoš.

Batéria NMC622 od InoBat Auto sa na 85 % svojej kapacity nabije za 30 minút a pri -20 °C poskytne 77 % zo svojej celkovej kapacity. Lákavo znie aj fakt, že po 600 cykloch stratí len 9 % zo svojej pôvodnej kapacity a úplný koniec životnosti tak môžu zákazníci očakávať až po dosiahnutí 1300 – 1350 cyklov, uviedla vedkyňa Andrea Straková Fedorková z Ústavu chemických vied na **Univerzite Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**.

Investujú do nich svetoví giganti

Slovenský výrobca batérií nedávno získal veľmi významného investora. Je ním svetový ťažiarenský gigant Rio Tinto. Ide o spoločnosť s trhovou kapitalizáciou viac ako 100 miliárd dolárov, ktorá obchoduje na burzách v New Yorku a Londýne.

Táto anglo-austrálska spoločnosť s centrami v Londýne a Melbourne je kľúčovým globálnym hráčom vo vyhľadávaní, ťažbe a spracovaní nerastného bohatstva. Rio Tinto vlastní jeden z najväčších projektov ťažby lítia na svete, ktorý sa nachádza v srbskom Jadare.

Freepik

Rio Tinto svojou investíciou do InoBat Auto podporí najmä vývoj ekosystému výroby batérií v Európe. Ťažba lítia v Európe spolu s výrobou batérií majú potenciál skrátiť dodacie doby a znižovať uhlíkovú stopu. Obe spoločnosti tak môžu spolupracovať na výrobe a recyklácii batérií priamo v európskom regióne.

„Naša ťažba lítia v srbskom Jadare leží prakticky na prahu európskeho trhu s elektrickými vozidlami. Sme schopní produkovať dostatok lítia na výrobu približne jedného milióna batérií pre elektrické vozidlá ročne. Preto veríme, že Jadare bude kľúčovým dodávateľom pre európsky ekosystém batérií. Dúfame, že prostredníctvom našej investície do InoBat môžeme pomôcť v rámci lokálnej výroby týchto inovatívnych batérií,“ vyjadrila sa Marnie Finlayson, výkonná riaditeľka obchodu spoločnosti Rio Tinto.

Projekt v Jadare je jedným z najväčších projektov ťažby lítia, ktoré sú aktuálne v príprave. Po ukončení povoľovacieho procesu by mal mať potenciál vyrobiť približne 58 000 ton uhlíkatu lítneho batériovej kvality priamo v Európe. Tá je pritom jedným z celosvetovo najväčších rastúcich trhov s elektrickými vozidlami.

InoBat ako európsky výrobca batérií so zariadením na ich výskum, vývoj a pilotným závodom vznikajúcim na ich výrobu vo Voderadoch využije partnerstvo a finančné zdroje práve na dobudovanie kapacít na Slovensku a následný rozvoj, vrátane niekoľkých gigafabrick, pričom jedna z nich by mala vyrásť aj v Srbsku.

Zdieľať na Facebook

Zdieľať

Pošli nám TIP na článok

Autor: Mário Šimovič

Culture Ministry looks to create '21st century environment' for Slovak media [↗](#)

📅 2. 12. 2021, 18:35, Zdroj: spectator.sme.sk [↗](#), Vydavateľ: Petit Press, Autor: Nina Francelová, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: Pavol Jozef Šafárik University in Košice, Pavol Jozef Šafárik University in Košice

Dosah: 5 018 GRP: 0,11 OTS: 0,00 AVE: 531 Eur

Transparency of ownership and financing among proposed overhaul of decades-old laws.

New legislation that would overhaul Slovak media laws that have not changed for almost three decades has been put to parliament as the Culture Ministry looks to create what it calls a "21st century environment" in which local media can work freely.

Announcing a package of proposed changes to media laws last month, Culture Minister Natália Milanová (OLaNO) said some of Slovakia's current laws governing media had not changed, or were barely altered, since "the times of Vladimír Mečiar", referring to the former Slovak PM who ruled the country between 1994-98.

Media experts have welcomed the proposals, which address legislation in key areas such as media ownership transparency and standardising of regulation and guidelines for TV, radio, and online media.

"The media environment has significantly changed in the past two decades but media legislation in Slovakia has not reacted to these changes, or has done so only partly and insufficiently. A complex reform of media law is justified," Marián Gladiš, media analyst at **Pavol Jozef Šafárik University in Košice**, told The Slovak Spectator.

Regulation will apply to online outlets

One of the key parts of the proposals, which are currently making their way through parliament, are new laws which would apply to television and radio regardless of whether they broadcast offline or online.

((piano))

The new media laws would provide for the regulation of not only broadcasters, providers of audio-visual media services on demand, retransmission operators, and multiplex providers, but also video sharing platform providers and content service providers.

Rasťo Kužel, executive director of Memo98 media monitoring organization, told The Slovak Spectator that global experience had shown that regulation of these latter two providers, which are currently not regulated in Slovakia, was essential.

"Video-sharing platform providers will be required to comply with legal protection requirements in relation to minors, as well as incitement to hatred, violence or terrorism [under the proposed legislation]," Kužel explained.

Clearer ownership

Another area of the legislative package which experts have highlighted relates to transparency of media ownership.

Under the proposals, a regulatory body would monitor the share of the media market controlled by any single owner, with a maximum of 60 percent allowed. Meanwhile, a publicly accessible register of all media would be created, identifying not just the owners of any media but also the so-called "ultimate beneficial owner" of that media i.e. the person or entity that is the ultimate beneficiary when an institution initiates a transaction.

Gladiš said this will make Slovak media much more transparent, both within the industry itself, and for the general public.

From our archive From our archiveCharges against Denník N journalists droppedČítajte

"No one who cares about the transparency of the Slovak media environment can have any fundamental problem with this," Gladiš noted.

Kužel said it would make media financing, and property and personal links to media, more transparent.

"This is a step in the right direction, and in the spirit of current trends in other countries, especially within the EU," he said.

The new regulations would also set out a framework governing financial donations to media.

This is not currently governed by specific legislation, but under the ministry's proposals, media would have to publish the details of any donation above €1,200 in any year. This would apply to donations which are not part of a subscription or payment for service, and a list of all donors would have to be published by the following March on the media's website.

"This measure would act as prevention against possible attempts to avoid the identification of an owner or a person financing [a given] media in the newly-established media register," Gladiš said. "Because the media will have an obligation to publish financial donations, the public will have an overview of not only who owns individual media, but also who finances their operation."

Revealing donors

Tomáš Kriššák, analyst and expert on disinformation working with analytical company Gerulata Technologies, added that any media outlet's professionalism and independence was reflected in the transparency of their financing, with trustworthy media using independent audits as standard.

"It is good that [financial transparency in Slovak media] will in practice apply to a wide circle of subjects which have not pushed for similar transparency before."

From our archive From our archivePenta financial group leaves Petit Press six years after hostile takeoverČítajte

Kužel said transparent financing could also reveal, for example, attempts to manipulate media content to influence public opinion about major societal themes or events, or political support for a party or parties.

"Taking into consideration what a small market we have in Slovakia, the influence of oligarchs [on media] should be limited as much as possible. Transparency is, therefore, very important," he said.

Disinformation media

The ministry's proposals on transparency will also affect disinformation media – which have increasingly come under the spotlight during the Covid-19 pandemic – according to Kužel. "It's not something I expect they will like," he said.

However, while transparency regulations may not go down well with the owners of such media nor their major donors, it is unlikely to stop people consuming them.

"I don't think this legislation will threaten how sources of disinformation work with websites," Kriššák said. "Their audience often does not care about basic information, such as who the writers are, or the authenticity of sources or photographs, [so] information about the financing of these websites will not shake readers' belief in such content."

[br][br] [br][br] Pandemic lays bare Slovak disinformation problem, experts sayČítajte

The Culture Ministry has said its proposals, including on ownership and transparency of financing, will affect every online website which presents itself as a news outlet. This would include any disinformation media.

However, officials have said the new regulations are not specifically targeted at disinformation outlets.

"This entire package has not been prepared [to deal with] disinformation media," Radoslav Kutaš, state secretary of the ministry, said at a press conference announcing the proposals. "It has been prepared so that normally-functioning media can work freely in the kind of [legal] environment necessary in the 21st century."

The Justice Ministry has proposed separate legislation on the dissemination of disinformation.

Autor: Nina Francelová

Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zapojilo zatiaľ 236 ľudí

2. 12. 2021, 12:40, Zdroj: tasr.sk, Vydavateľ: Tlačová agentúra Slovenskej republiky, Autor: TASR, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Dosah: 4 842 GRP: 0,11 OTS: 0,00 AVE: 471 Eur

Košice 2. decembra (TASR) - Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zatiaľ zapojili prevažne ženy, celkovo ide o 236 respondentov. Z nich 17 percent sa hlási k sexuálnym menšinám. Deväťdesiatdva percent účastníkov sa priznáva, že aspoň raz v živote videli pornografiu. Vyplýva to z prvých dát anonymného výskumu. TASR o tom informoval Marián Gladiš z Filozofickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika (FF **UPJŠ**) v Košiciach. Výskum naďalej pokračuje. Z doterajšieho počtu dobrovoľných účastníkov je 156 žien a 80 mužov. Priemerný vek je aktuálne necelých 30 rokov, pričom najmladší účastník deklaroval 18 a najstarší 96 rokov. Z hľadiska vzdelania je približne rovnaké zastúpenie stredoškolsky a vysokoškolsky vzdelaných respondentov, 34 percent z nich je slobodných a vo vzťahu je 66 percent. „Pokiaľ ide o rodovú identitu, 79 účastníkov výskumu sa identifikovalo ako muži, 152 ako ženy a piati ako nebinárni, teda sa necítia ani ako muži, ani ako ženy. Čo sa týka sexuálnej orientácie, 83 percent účastníkov sa prihlásilo k heterosexuálnej orientácii,“ uviedol Gladiš s tým, že sexuálnu skúsenosť má 87 percent účastníkov a 13 percent označilo v dotazníku možnosť, že ešte nemalo sexuálnu skúsenosť. Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa podľa neho nepotvrdil pri odpovedi na otázku, či respondenti aspoň raz v živote videli či sledovali pornografický materiál. Len 18 respondentov zvolilo možnosť, že s pornografiou neprišli nikdy do kontaktu. Koordinátori slovenskej časti medzinárodného výskumu dúfajú, že počet respondentov výraznejšie narastie. Zdôrazňujú, že sexuálne správanie je potrebné vnímať ako integrálnu súčasť ľudského života. „Je nielen príťažlivou témou, ale aj dôležitou zložkou zdravia a osobnej pohody každého človeka. Výskumné dáta zo Slovenska pomôžu naplniť ciele výskumu a zároveň prispievajú k prevencii sexuálneho správania, čo má mimoriadnu hodnotu pre zdravie a životnú pohodu každého jednotlivca,“ vysvetlili Oľga Orosová, dekanka fakulty, a Ondrej Kalina. Slovensko sa koncom októbra zapojilo do skúmania vzorcov sexuálneho správania dospelých jednotlivcov. Zber dát sa realizuje v 45 krajinách z celého sveta, ktoré sú súčasťou medzinárodnej výskumnej siete International Sex Survey (ISS). Koordinujúcou inštitúciou projektu je kanadská Univerzita de Montréal a koordinátormi slovenskej časti medzinárodného výskumu sú odborníci z Katedry pedagogickej psychológie a psychológie zdravia FF **UPJŠ**. Do anonymného výskumu sexuálneho správania sa môže zapojiť každý účastník starší ako 18 rokov prostredníctvom dotazníka zverejneného na webovej adrese <https://bit.ly/ISS-SLO-SL>. sem tur

Autor: TASR

Ceny Mesta Michalovce za rok 2021 [🔗](#)

📅 2. 12. 2021, 7:53, Zdroj: michalovce.sk [🔗](#), Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Dosah: 1 169 GRP: 0,03 OTS: 0,00 AVE: 268 Eur

2. 12. 2021

Návrhy na udelenie Ceny mesta môžu predložiť mestskému zastupiteľstvu poslanci mestského zastupiteľstva, primátor mesta a mimovládne organizácie. Písomné návrhy so zdôvodnením sa podávajú na podateľni mestského úradu do 30. júna kalendárneho roka. Podané návrhy vyhodnotia komisie mestského zastupiteľstva. Na základe ich odporúčania sú návrhy predložené na prerokovanie mestskej rade a následne na schválenie mestskému zastupiteľstvu. Ceny mesta Michalovce sa doteraz vždy odovzdávali na slávnostnom mestskom zastupiteľstve. Pandémia koronavírusu priniesla zmenu aj v tomto smere a odovzdávanie ocenení sa uskutočnilo, keď to epidemiologická situácia a obmedzujúce platné opatrenia dovoľovali.

Ceny mesta za rok 2021 boli schválené týmto jednotlivcom a kolektívom:

Mgr. Jozef Ihnacík

Pri príležitosti 85. výročia vzniku basketbalu v Michalovciach.

Mgr. Jozef Ihnacík sa narodil sa v roku 1936 v Trebišove. Po maturite na tamojšom gymnáziu absolvoval Filozofickú fakultu **UPJŠ** v Prešove. V priebehu štúdiá na vysokej škole pretekal za Sláviu v ľahkej atletike. Zúčastnil sa na majstrovstvách vysokých škôl Slovenska v ľahkej atletike.

V Michalovciach pôsobí od roku 1959. Najprv ako učiteľ na Strednej poľnohospodárskej škole v Michalovciach, od roku 1990 ako jej riaditeľ.

Aktívne sa venoval atletike. Bol zakladateľom a predsedom atletického klubu pri SPTŠ v Michalovciach. Dve desaťročia vykonával funkciu OV ČSTV. V rokoch 1972 – 1993 bol tajomníkom basketbalového klubu Lokomotíva PS Michalovce. Mládežnícke družstvá a družstvo mužov štartovali v celoslovenských súťažiach. Starší žiaci sa na majstrovstvách Slovenska dvakrát umiestnili na treťom mieste.

Aktívne, už aj ako dôchodca, sa až do zranenia zúčastňoval seniorských olympiád, kde sa umiestňoval na popredných miestach. Od polovičky 70. rokov pôsobil veľmi aktívne ako funkcionár v michalovskom basketbale, kde pôsobí dodnes. Vo výbore 1.BK Michalovce pomáha pri organizovaní rôznych basketbalových podujatí. 1.BK Michalovce nadväzuje na bohaté tradície a úspechy, ktoré boli dosiahnuté za 85 rokov pri rozvoji a činnosti basketbalu v Michalovciach. Jozef Ihnacík si počas svojho pôsobenia získal rešpekt a uznanie za neúnavnú prácu pre basketbalové hnutie, a to u všetkých generácií hráčov i trénerov.

doc. ThDr. Michal Hospodár

Pri príležitosti 80. výročia založenia bývalej Jednoty sv. Cyrila a Metoda, 30. výročia jej obnovenia a vzniku Spolku sv. Cyrila a Metoda.

Doc. ThDr. Michal Hospodár študoval na Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave. Štúdium teológie úspešne ukončil a po vysviacke pôsobil v pastorácii ako kaplán v Michalovciach, neskôr v Poprade a následne od roku 1997 v novovzniknutej Farnosti sv. Petra a Pavla v Košiciach – Terase, kde zotrval do júna 2004.

V roku 1991 bol Michal Hospodár jedným zo zakladajúcich členov Spolku sv. Cyrila a Metoda a od roku 1999 až doteraz je predsedom Spolku sv. Cyrila a Metoda Michalovce. Doc. Hospodár pôsobí v spolku už dlhé obdobie a počas jeho pôsobnosti, okrem iného, v roku 2014 odhalil spolok drevené súsošie slovanských apoštolov Cyrila a Metoda v životnej veľkosti na Hollého ulici, prispel k tomu, aby pamätná tabuľa v budove Gymnáziu P. Horova v Michalovciach pripomínala ThDr. Jána Murína. Na území mesta Michalovce spolok organizoval viaceré cirkevné slávnosti a spomienkové podujatia. Jubilujúci Spolok sv. Cyrila a Metoda, ktorému už viac ako dve desaťročia Doc. Hospodár predsedá, vo svojej činnosti nadväzuje na bývalú Jednotu sv. Cyrila a Metoda, ktorá vznikla v roku 1941 a zanikla násilne s likvidáciou Gréckokatolíckej cirkvi v roku 1950. Prvé obnovujúce valné zhromaždenie sa uskutočnilo 2. marca 1991 v Michalovciach. Spolok má niekoľkotisícovú členskú základňu.

Michal Hospodár pracuje naplno v akademickom a tiež cirkevno-mediálnom prostredí. V roku 1995 sa stal zodpovedným redaktorom Gréckokatolíckeho kalendára a rediguje ho bez prestávky doteraz. V roku 1997 bol vymenovaný za člena redakčnej rady Duchovného pastiera (revue pre kňazov), pôsobí ako externý redaktor gréckokatolíckeho časopisu Slovo, spolupracuje s košickou redakciou evanjelizačného rádia Lumen. Bol aj členom Rady pre médiá pri KBS a hovorcom Košickej eparchie.

Od roku 2002 pôsobí ako odborný asistent na Gréckokatolíckej teologickej fakulte Prešovskej univerzity. Je členom jej vedeckej rady, podpredsedom Akademického senátu GTF PU a tiež členom redakčnej rady univerzitného časopisu Na Pulze. V roku 2010 mu bol udelený titul docent. Vo svojej vedeckej práci sa zameriava na pastorálnu teológiu, pastorálnu psychológiu, odovzdávanie viery i formáciu budúcich kňazov.

Miestny odbor Matice slovenskej v Michalovciach

Pri príležitosti 100. výročia založenia Miestneho odboru Matice slovenskej v Michalovciach

Miestny odbor Matice slovenskej (MO MS) v Michalovciach bol založený na valnom zhromaždení 7. novembra 1920 ako „odbočka Matice slovenskej“ za účasti 60 miestnych sympatizantov. Za predsedu MO MS bol zvolený Michal Slávik, za tajomníka agilný školský inšpektor Michal Sekey, ktorý stál pri zrode michalovského odboru.

Časom počet členov v Michalovciach narastal. Matičiarri v meste a v okolitých obciach založili osvetové krúžky, organizovali divadelné predstavenia a založili knižnicu (s 230 knihami) a 12 školských knižníc. Miestny odbor definoval svoje pôsobenie v oblasti vedeckej, ľudovo-výchovnej, organizovaní jazykových kurzov, ochotníckom divadle, vo zveľaďovaní matičnej knižnice a v zakladaní školských či obecných knižníc. Matičiarri sa tiež pričínili o rozvoj slovenského ochotníckeho divadelníctva. Spolu s členkami Živeny, Slovenskou ligou a inými spolkami navštívili mnoho úspešných predstavení, s ktorými žali úspechy v Michalovciach i v širokom okolí. Aj vďaka ochotníckemu divadlu čoraz viac prenikala spisovná slovenčina medzi Zemplínčanov, ktorí ju pred rokom 1918 neovládali veľmi dobre.

Činnosť MO MS v Michalovciach bola, ako aj v súčasnosti je, rôznorodá. Členovia Matice usporadúvali Matičné dni, organizovali umelecké výstavy, obľúbenými sa stali spomienkové večery na významných slovenských národných dejateľov. Pod vedením pedagóga Leopolda Havelu pôsobil spevokol, ktorý mal 50 členov. Tiež bol založený hudobný, spevácky a divadelný odbor. V roku 1928, pri príležitosti 10. výročia vzniku republiky, sa z iniciatívy Michala Sekeya prijal plán postaviť pamätník A. I. Dobrianskemu. Aktivity matičiarov mali pre rozvoj mesta a jeho okolie obrovský význam, pričínili sa okrem iného aj o vznik pamätných izieb, a to o pamätnú izbu Pavla Horova, Gorazda Zvonického, Viliama Gaňu a mons. Františka Jozefa Fugu.

V súčasnosti je predsedom MO MS v Michalovciach Ján Eštok, podpredsedom primátor Viliam Zahorčák. Miestny odbor Matice slovenskej v Michalovciach sa aj naďalej snaží spolupodieľať na rozvoji mesta, a to participáciou na rôznych podujatiach či už literárneho, výtvarného, hudobného charakteru, ako aj organizovaním výstav, prednášok, či besied k výročiam významných osobností a udalostí, tiež úzko spolupracuje so Slováckmi žijúcimi v zahraničí, najmä na Ukrajine.

Základná škola, Moskovská 1, Michalovce

Pri príležitosti 60. výročia vzniku školy.

Základná škola na Moskovskej ulici v Michalovciach je najstaršou školou v meste. Svoje brány otvorila po prvýkrát 1. septembra 1961 ako nová a moderná škola. Do školských lavíc v tom čase zasadlo 1100 žiakov, ktorým sa venovalo 38 učiteľov pod vedením riaditeľa Štefana Kolesára.

V prvom desaťročí budova školy slúžila aj strednej priemyselnej škole elektrotechnickej, ktorá v tom čase zaberala polovicu priestoru. Žiaci sa učili v dvoch zmenách. Základná škola patrila medzi tie s nadpriemernými výsledkami. Žiaci dosahovali úspechy v rôznych športových disciplínach, vo vedomostných i umeleckých súťažiach. Na škole fungoval spevácky zbor, ktorý reprezentoval školu na rôznych súťažiach a kultúrnych podujatiach.

V súčasnosti školu navštevuje 478 žiakov, pedagogický zbor tvorí 28 učiteľov, post riaditeľa zastáva PaedDr. Marek Novák. Už niekoľko rokov patrí škola medzi špičku v zavádzaní moderných informačných technológií. Škole sa darí modernizovať nielen vyučovací proces, ale aj interiér a exteriér školy. V triedach sú vytvorené oddychovo-relaxačné zóny, triedne knižnice a čitateľské kútiky. Deti sa učia aj vonku v outdoorovej triede, ktorá je súčasťou prírodnej školskej záhrady. Škola sa zapája do kultúrneho aj spoločenského diania, podporuje dobrovoľníctvo. V roku 2019 benefičným koncertom prispela finančnou čiastkou na rehabilitačnú liečbu človeku, ktorý to nutne potreboval, za čo získala cenu Humanitný čin roka 2019. Škola je zapojená do projektu Zdravá škola – škola podporujúca zdravie. Žiaci sa pod vedením pedagógov aktívne zapájajú do súťaží a olympiád a umiestňujú sa na popredných miestach v okrese, kraji aj na celoštátnych súťažiach.

Autor: Informačný portál mesta Michalovce

Ceny primátora Mesta Michalovce za rok 2021 [🔗](#)

📅 2. 12. 2021, 8:01, Zdroj: michalovce.sk [🔗](#), Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: UPJŠ

Dosah: 1 169 GRP: 0,03 OTS: 0,00 AVE: 268 Eur

2. 12. 2021

V zmysle schváleného štatútu mesta Michalovce primátor udeľuje jednotlivcom alebo kolektívom Cenu primátora mesta Michalovce. Návrhy na udelenie tejto ceny predkladá aj mestská rada Michalovce, o jej udelení rozhoduje primátor mesta. Toto ocenenie dostávajú spravidla občania mesta najmä za úspešnú a záslužnú činnosť v prospech mesta. Ceny primátora za rok 2021 boli udelené šiestim jednotlivcom. O termíne a spôsobe ich slávnostného odovzdávania budeme včas informovať.

Mgr. Lucia Chochoľáčková

Za umeleckú a výtvarnú tvorbu, ktorou prezentuje región Zemplína doma aj v zahraničí.

Mgr. Lucia Chochoľáčková sa narodila v Šali, ale od útleho detstva žila v Michalovciach. Rodičia sa presťahovali na východ, keď mala štyri roky. Svoj talent rozvíjala od malička v umeleckej škole. Už tu dosahovala výborné výsledky, zúčastňovala sa súťaží a prezentácií.

Po maturite na Gymnázium Pavla Horova v roku 1997 jej kroky viedli na Prešovskú univerzitu, kde úspešne dokončila odbor výtvarnej výchovy a umenie. Po skončení štúdia chvíľu pôsobila ako učiteľka výtvarnej výchovy a umenia na strednej škole v Košiciach, potom sa vrátila do Michaloviec a pracovala ako grafická dizajnérka a výtvarníčka v oblasti reklamy a marketingu. Po 13 rokoch sa opäť ocitla na školskej pôde a od roku 2020 pracuje ako pedagogická asistentka a žiakom sa venuje v rámci umeleckých krúžkov a výtvarnej činnosti.

Inšpiráciu pri tvorbe obrazov čerpá na Zemplíne i v jeho okolí. Študuje kultúrne pamiatky, kaštiele, hrady. Vystavuje v doma aj v zahraničí. Doposiaľ zorganizovala 12 samostatných výstav a zúčastnila sa viac ako 20 spoločných výstav. Lucia Chochoľáčková bola za svoju tvorbu niekoľkokrát ocenená doma aj v zahraničí, v Taliansku dostala cenu Premio citta' di Montecosaro, v Londýne cenu Parallax Art Fair a mnohé ocenenia v Contemporary Art Gallery.

K vzdelaniu a kultúre prispieva svojimi Maľovankami. Prezentuje v nich národné pamiatky miest, hradov a zámkov. Majú umelecký a edukačný charakter pre deti a dospelých.

Ing. Stanislav Janič

Pri príležitosti 20. výročia hádzanárskeho klubu luventa Michalovce.

Ing. Stanislav Janič zastával funkciu viceprezidenta hádzanárskeho klubu luventa Michalovce do augusta 2021. Do toho času bol aj akcionárom spoločnosti Chemkostav, a.s., ktorá mala významný vplyv na fungovanie klubu. Za 20 rokov spolupráce spoločnosti Chemkostav, a.s., a luventy Michalovce sa z priemerného klubu stal rekordér v počte slovenských majstrovských titulov, ktorých získal trinásť. Je deväťnásobným víťazom spoločnej súťaže Čechov a Slovincov, desaťnásobným víťazom Slovenského pohára a pravidelným účastníkom pohárovej Európy ako jediný z Košického kraja.

Za najväčší úspech klubu na medzinárodnom poli považuje Stanislav Janič víťazstvo luventy Michalovce v ročníku 2006/2007 nad HC Dinamom Volgograd v Rusku, nad súperom, ktorý európsku ligu majstrov aj vyhral. Aj vďaka osobnosti Stanislava Janiča sa spoločnosť Chemkostav rozhodla kompletne zrekonštruovať starú športovú halu a v roku 2009 tým dala mestu Michalovce, tunajšiemu športu a hádzanej zvlášť, úplne nové moderné štandardy, ktoré sú dnes bežné najmä vo vyspelom západoeurópskom svete.

Ladislav Janošov

Pri príležitosti 85. výročia vzniku basketbalu v Michalovciach.

Ladislav Janošov svoje detstvo prežil v Michalovciach, kde absolvoval základnú aj strednú školu. Jeho pracoviskami boli závod Vihorlat Michalovce, neskôr mestské kultúrne stredisko, Mestský úrad Michalovce a firma Domspráv.

Basketbalu sa začal aktívne venovať v roku 1966 pod vedením trénera Kochana a tomuto športu sa venuje doteraz. Aktívne ako hráč hral basketbal do roku 1982. Hral v Michalovciach, jednu sezónu v Humennom, dva roky v českom Tachove, neskôr už len za veteránov. Od roku 1984 pôsobil ako tréner a basketbalový funkcionár, v roku 1990 sa stal prezidentom basketbalového klubu. Ako tréner viedol žiacke a mládežnícke družstvá, ako aj družstvá mužov i žien.

Začiatkom deväťdesiatych rokov založil dievčenskú basketbalovú zložku, z ktorej sa neskôr vytvorila samostatná organizačná časť basketbalového diania v Michalovciach. Postupne bola vybudovaná štruktúra takmer plnej pyramídy so šiestimi žiackymi a mládežníckymi družstvami a po krátkej dobe aj družstvo žien, ktoré pôsobilo aj v druhej najvyššej slovenskej súťaži. Ladislav Janošov bol autorom a organizátorom doplnkových basketbalových súťaží s dosahom na východoslovenský región a blízke zahraničie (Česko, Poľsko, Maďarsko, Ukrajina) ako Karpatský pohár, Vihorlatská liga a Turnaje krajín V4.

Ing. Tibor Mačuga

Pri príležitosti 20. výročia hádzanárskeho klubu Iuventa Michalovce.

Ing. Tibor Mačuga je absolventom Stavebnej fakulty Vysokiej školy technickej v Košiciach, kde študoval odbor pozemné stavby. V polovici 90-tych rokov založil v Michalovciach spolu s partnermi spoločnosť, ktorá sa vyvinula na jednu z najúspešnejších stavebných firiem na Slovensku – Chemkostav, a.s. Ing. Mačuga vo firme pôsobí ako generálny riaditeľ a predseda predstavenstva a aj vďaka nemu sa spoločnosť začala v roku 2001 angažovať v ženskom hádzanárskom klube a je hlavným garantom jeho fungovania a existencie dodnes.

Od vstupu akciovej spoločnosti Chemkostav do ženskej hádzanej kvalita družstva postupne rástla a už dlhé roky patrí k absolútnej špičke na Slovensku i v Čechách. V snahe o neustále zlepšovanie podmienok na tréningový proces a súťažné zápasy sa v roku 2008 spoločnosť rozhodla pre rekonštrukciu haly, ktorú realizovala a financovala z vlastných zdrojov. Tzv. stará športová hala, ako ju Michalovčania poznali od roku 1978, definitívne stratila svoju podobu. Prestavbou objektu sa samotná hala zväčšila tak, aby spĺňala rozmerové parametre požadované hádzanárskou federáciou pre medzinárodné súťaže. Celková kapacita novej, modernej, multifunkčnej Chemkostav Arény sa zvýšila na 1800 miest, z toho 1212 na sedenie a 600 na státie.

Ing. Tibor Mačuga je členom správnej rady hádzanárskeho klubu Iuventa Michalovce, členom prezídia Zväzu stavebných podnikateľov Slovenska a členom Externej rady Stavebnej fakulty Technickej univerzity v Košiciach.

Magdaléna Mirossayová

Za dlhoročnú prácu v oblasti umeleckého školstva.

Magdalénu Mirossayovú k hudbe priviedol jej otec, ktorý bol učiteľom hry na husle a dychové nástroje. Svoju umeleckú cestu začala ako päťročná, keď nastúpila na Ľudovú školu umenia v Michalovciach. V štúdiu hry na klavír pokračovala na Konzervatóriu v Košiciach pod vedením profesorky Ľudmily Kojanovej. Zúčastňovala sa súťaží s československým zastúpením, napr. v Hradci Králové či v Hradci nad Moravicí, kde v Beethovenovej súťaži v silnej konkurencii získala 3. miesto.

Do umeleckej školy v Michalovciach sa v roku 1981 vrátila už ako učiteľka. Jej žiaci úspešne reprezentovali školu na súťažiach. Získavali popredné umiestnenia a stali sa aj laureátmi – Celoslovenská súťaž Schneiderova Trnava, klavírna súťaž Poetika klavíra s medzinárodnou účasťou. Prezentovali sa aj na interných a verejných koncertoch školy a pri rôznych príležitostiach v meste, kraji i na Slovensku. V rámci svojej pedagogickej činnosti vychovala mnohých šikovných klaviristov, ktorí sa dodnes hudbe venujú v rôznych podobách – popmusic, pedagogická činnosť na školách – hudobná výchova.

Získané skúsenosti Magdaléna Mirossayová využila pri klavírnej spolupráci s detskými speváckymi zbormi Pro Musica a Magnólia. Úspešne s nimi účinkovala, koncertovala a súťažila 22 rokov, počas ktorých navštívili viaceré európske krajiny, odkiaľ priniesli tie najcennejšie kovy. Mimoriadne úspešné boli opakované turné zámorí, ktoré sa stretli s veľkým nadšením publika. Svojimi špičkovými korepetíciami sa spolupodieľala na mimoriadnych výsledkoch zboru, na súťažiach získali 15 zlatých, 9 strieborných a 3 bronzové medaily. Po 40 rokoch pôsobenia v ZUŠ Michalovce završuje svoju profesionálnu umeleckú kariéru.

MUDr. Imrich Rakovský

Pri príležitosti 85. výročia vzniku basketbalu v Michalovciach.

MUDr. Imrich Rakovský sa narodil v Žiari nad Hronom. V rokoch 1974 – 1979 študoval na Lekárskej fakulte **UPJŠ** Košice a po úspešnom ukončení štúdia pracoval ako stomatológ na viacerých pracoviskách. Od roku 1993 vedie úspešnú súkromnú stomatologickú prax v Michalovciach.

Do Michaloviec Imricha Rakovského po ukončení vysokej školy priviedol práve basketbal. V Michalovciach pôsobí od roku 1980, najprv ako hráč a neskôr ako hrajúci tréner. Počas jeho 33 ročnej trénerskej kariéry viedol kategórie od žiakov po mužov a vychoval niekoľko generácií hráčov, ktorí pôsobili po celom Slovensku. Pod jeho vedením družstvo 1.BK Michalovce skončilo dvakrát tesne pred bránami extraligy, v oboch prípadoch len tesne rozhodovalo skóre. Basketbalu sa venoval vo svojom osobnom voľne, nezištne a s veľkým entuziazmom. Pôsobil ako prezident klubu mužskej časti.

Autor: Informačný portál mesta Michalovce

Výskumný projekt UPJŠ v Centrálnej Ázii úspešne pokračuje [🔗](#)

📅 2. 12. 2021, 7:04, Zdroj: indexmag.sk 📄, Sentiment: Pozitívny, Téma: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, Kľúčové slová: Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, UPJŠ

Dosah: 288 GRP: 0,01 OTS: 0,00 AVE: 109 Eur

Výskumný projekt **UPJŠ** v Centrálnej Ázii úspešne pokračuje

Pridajte komentár

2 min. čítania

Doc. RNDr. Martin Kunderát, PhD., samostatný vedecký pracovník Centra interdisciplinárnych bioviéd **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach** a vedúci medzinárodnej výskumnej skupiny evolučnej biodiverzity, rozširuje geografický záber svojho pôsobenia v Ázii. Po úspešných expedíciách na Sibíri, vo Vnútornom Mongolsku a Iráne realizoval ďalšiu výskumnú výpravu, tentokrát v Centrálnej Ázii. Medzinárodný vedecký tím pod jeho vedením v septembri a októbri tohto roku navštívil stred rozsiahlej púšte Kyzylkum. V náročných podmienkach bol objavený unikátny prehistorický ekosystém s bohatou biodiverzitou starý 90 miliónov rokov.

„Toto nálezisko predstavuje impozantné evolučné laboratórium. Jeho biodiverzita nám poskytuje výnimočnú príležitosť pre štúdium vzťahu medzi zmenami podnebia a biodiverzitou vo veľkom meradle,“ priblížil význam expedície doc. Kunderát.

Na príprave tohto rozsiahleho výskumného zámeru, prvého svojho druhu v slovenskej histórii, pracoval Martin Kunderát intenzívne už od roku 2016. S podporou JUDr. Jána Bóryho, mimoriadneho veľvyslanca Slovenskej republiky pre Uzbekistan, Tadžikistan a Turkmenistan nadobudol projekt „ Prehistorická hodvábna cesta “ v tomto roku reálne kontúry. Intenzívne bilaterálne rokovania, prezentácia projektu, podpísanie Memoranda o spolupráci rektorom **UPJŠ** v Košiciach, prof. RNDr. Pavlom Sovákom, CSc., riaditeľom Štátneho geologického múzea v Taškente, A. S. Achmešaevom, a riaditeľom Medzinárodného ústavu pre stredoázijské štúdie UNESCO v Samarkande, D. Voyakinom, sú len zlomkom náročnej prípravy, ktorá priniesla svoje ovocie v podobe bohatých nálezov.

Martin Kunderát si okrem interdisciplinárnej spolupráce v rámci **UPJŠ** cení podporu Ústavu vied o Zemi SAV (ÚVZ SAV) a Štátneho geologického ústavu Dionýza Štúra (ŠGÚDŠ), ktoré mu umožnili zostaviť tím slovenských expertov. Jeho univerzitná výskumná skupina zložená zo študentov Francúzska, Peru a Iránu, ktorú vytvoril po návrate na Slovensko, ako i rozsiahla zahraničná spolupráca, napríklad s Japan Synchrotron Radiation Research Institute (SPring-8), renomovanou Univerzitou v Bristolu a ďalšími, vytvárajú podmienky pre kvalitný výskum globálnych parametrov. Tento medzinárodný pracovný tím zahájil dlhodobý projekt, ktorý má za cieľ preskúmať skamenené tkanivá ako zdroj nových informácií o zmenách teplôt, adaptačné schopnosti živočíchov a potenciál ich rozšírenia, udalosti lokálneho i hromadného vymierania v dôsledku zmeny podnebia, vulkanickej činnosti alebo zrážky Zeme s vesmírnym telesom.

Tento projekt je financovaný Agentúrou na podporu výskumu a vývoja Slovenskej republiky, **Univerzitou Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach**, International Institute of the Central Asiatic Studies UNESCO a realizáciu podporili aj významné uzbecké firmy ERIELL a CHIRANA ASIA.

Doc. Kunderát vyjadril poďakovanie za podporu a pomoc uzbeckých kolegov a tiež poďakoval slovenskému tímu tohoročnej expedície, menovite Dr. R. Mílovskému a Mgr. J. Šurkovi (ÚVZ SAV), Dr. M. Olšavskému (ŠGÚDŠ) a M.Sc. D. Martinovi (**UPJŠ**) za ich pracovné nasadenie. V súčasnosti sa pripravuje druhá expedičná karavána do púšte Kyzylkum pod vedením doc. RNDr. Martina Kunderáta PhD.

tlačová správa

Autor: Zobrazíť všetky články || tlačová správa | Zobrazíť všetky články || tlačová správa

Fakulty a ústavy UPJŠ

Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zapojilo zatiaľ 236 ľudí

📅 2. 12. 2021, 12:40, Zdroj: **TASR**, Vydavateľ: **Tlačová agentúra Slovenskej republiky**, Sentiment: **Pozitívny**, Téma: **Fakulty a ústavy UPJŠ**, Kľúčové slová: **FF UPJŠ, Oľga Orosová**

Košice 2. decembra (TASR) - Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zatiaľ zapojili prevažne ženy, celkovo ide o 236 respondentov. Z nich 17 percent sa hlási k sexuálnym menšinám. Deväťdesiatdva percent účastníkov sa priznáva, že aspoň raz v živote videli pornografiu. Vyplýva to z prvých dát anonymného výskumu. TASR o tom informoval Marián Gladiš z Filozofickej fakulty **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika (FF UPJŠ)** v Košiciach. Výskum naďalej pokračuje.

Z doterajšieho počtu dobrovoľných účastníkov je 156 žien a 80 mužov. Priemerný vek je aktuálne necelých 30 rokov, pričom najmladší účastník deklaroval 18 a najstarší 96 rokov. Z hľadiska vzdelania je približne rovnaké zastúpenie stredoškolsky a **vysokoškolsky** vzdelaných respondentov, 34 percent z nich je slobodných a vo vzťahu je 66 percent.

„Pokiaľ ide o rodovú identitu, 79 účastníkov výskumu sa identifikovalo ako muži, 152 ako ženy a piati ako nebinárni, teda sa necítia ani ako muži, ani ako ženy. Čo sa týka sexuálnej orientácie, 83 percent účastníkov sa prihlásilo k heterosexuálnej orientácii,“ uviedol Gladiš s tým, že sexuálnu skúsenosť má 87 percent účastníkov a 13 percent označilo v dotazníku možnosť, že ešte nemalo sexuálnu skúsenosť.

Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa podľa neho nepotvrdil pri odpovedi na otázku, či respondenti aspoň raz v živote videli či sledovali pornografický materiál. Len 18 respondentov zvolilo možnosť, že s pornografiou neprišli nikdy do kontaktu.

Koordinátori slovenskej časti medzinárodného výskumu dúfajú, že počet respondentov výraznejšie narastie. Zdôrazňujú, že sexuálne správanie je potrebné vnímať ako integrálnu súčasť ľudského života. „Je nielen príťažlivou témou, ale aj dôležitou zložkou zdravia a osobnej pohody každého človeka. Výskumné dáta zo Slovenska pomôžu naplniť ciele výskumu a zároveň prispievajú k prevencii sexuálneho správania, čo má mimoriadnu hodnotu pre zdravie a životnú pohodu každého jednotlivca,“ vysvetlili **Oľga Orosová**, dekanka fakulty, a **Ondrej Kalina**.

Slovensko sa koncom októbra zapojilo do skúmania vzorcov sexuálneho správania dospelých jednotlivcov. Zber dát sa realizuje v 45 krajinách z celého sveta, ktoré sú súčasťou medzinárodnej výskumnej siete International Sex Survey (ISS). Koordinujúcou inštitúciou projektu je kanadská **Univerzita de Montréal** a koordinátormi slovenskej časti medzinárodného výskumu sú odborníci z Katedry pedagogickej psychológie a psychológie zdravia **FF UPJŠ**.

Do anonymného výskumu sexuálneho správania sa môže zapojiť každý účastník starší ako 18 rokov prostredníctvom dotazníka zverejneného na webovej adrese <https://bit.ly/ISS-SLO-SL>.

sem tur

Autor: SEM

MÝTY O NEPLODNOSTI

📅 3. 12. 2021, Zdroj: **Denník N**, Strany: 9, 10, 11, Vydavateľ: **N Press**, Sentiment: **Negatívny**, Téma: **Fakulty a ústavy UPJŠ**, Kľúčové slová: **Lekárska Fakulta UPJŠ**

Dosah: 13 000 GRP: 0,16 OTS: 0,00 AVE: 9000 Eur

Rubrika: VÍKE D

Nemáme žiadne vedecké dôkazy o tom, že by mužskú plodnosť znižovalo nosenie telefónu vo vrecku, syntetická spodná bielizeň alebo laptop na kolenách, hovorí andrológ Martin Hrivňák. Za problémy s počatím niekedy môže aj „podnikateľský syndróm“, hovorí odborník na liečbu mužskej neplodnosti.

Plodnosť najviac ohrozuje stres

Veľa mužov ešte stále vníma problém s otehotnením ako záležitosť partnerky, hovorí urológ a andrológ Martin Hrivňák. „Vidno to napríklad aj na tom, že keď sa k nám muž objednáva na vyšetrenie plodnosti, tak minimálne v polovici prípadov volá žena,“ opisuje.

Debatu o mužskej neplodnosti u nás pred štyrmi rokmi otvoril moderátor Viktor Vincze. V statusoch na sociálnej sieti otvorene hovoril o zlých výsledkoch spermogramu – lekári mu vtedy povedali, že jeho spermie budú ledva na umelé oplodnenie. Je podľa vás dobré, keď na túto tému, o ktorej sa u nás veľa nehovorí, upozorní mediálne známy človek?

V prvom rade dúfam, že ho lekári naozaj poriadne vyšetrili. Lebo je otázkou, či by v ich prípade naozaj neprichádzalo do úvahy aj umelé oplodnenie. Pokiaľ viem, dnes sú už s partnerkou v štádiu, keď riešia adopciu. Samozrejme, aj toto je jedno z možných riešení. No podľa mňa sa treba vždy snažiť, aby sme mužom dali šancu vyliečiť ich neplodnosť. Keď sa to podarí, super. **A** keď sa nepodarí, potom sa už môžu partneri rozhodnúť, či pôjdu na umelé oplodnenie, budú sa uchádzať o adopciu, alebo budú jednoducho žiť ako bezdetné páry. Je to vždy na individuálnom rozhodnutí, aký postup si vyberú. Nemať deti nie je rakovina, aj keď je to možno smutnejší život, ako keď ich máte.

Zaznamenali ste potom väčší záujem o vyšetrenia vo vašej ambulancii? Nemotivovalo to ďalších mladých mužov, aby sa začali hoci aj preventívne zaujímať o to, ako sú na tom s plodnosťou?

Nie. V Košiciach máme tri centrá asistovanej reprodukcie a konečne sa nám ich podarilo presvedčiť, že by mali mužov posielajú na vyšetrenia aj k nám. Takže časť pacientov nám dnes posielajú oni, ďalších občas posielajú aj ambulanti gynekológovia. Ale že by sa niektorí muži, ktorí k nám prichádzajú, odvolávali na Vinczeho status? To som zatiaľ nezaznamenal.

Ak ste museli presvedčať lekárov z centier asistovanej reprodukcie, aby mužov posielali k vám, znamená to, že sa v centrách väčšinou snažia riešiť neplodnosť bez komplexného vyšetrenia muža? Teda rovno navrhujú podstúpiť umelé oplodnenie?

Samozrejme. To je hlavný problém, ktorý tu máme. Asi pred tromi-štyrmi rokmi prišli gynekológovia z centier asistovanej reprodukcie s nápadom vypracovať manuál o tom, ako treba postupovať pri liečbe neplodných párov. Bol určený hlavne **pre** ambulanti gynekológov, aby vedeli, ktoré základné vyšetrenia majú urobiť predtým, ako pošlú pár do centra. Jedna zo základných viet manuálu znela: „Muži nemajú záujem o vyšetrenie plodnosti.“ My sme vedeli, že to tak nie je, preto sme vypracovali vlastný andrologický manuál.

Žiaľ, tento „gynekologický“ názor tu stále prevláda, aj preto len určité percento mužov z neplodného páru ide na vyšetrenie na andrológiu (andrológia je odbor lekárstva, ktorý sa zaoberá chorobami mužských reprodukčných orgánov, ich liečením a prevenciou – pozn. red.). Väčšinou im len urobia spermogram, **a** ak aj nie je v poriadku, povedia im, že treba ísť na umelé oplodnenie. Pokiaľ sa o to sami muži alebo ich partnerky nezaujmajú, som presvedčený, že menej ako polovica ide na vyšetrenie, aby zistili, prečo vlastne nemajú dobrý spermogram.

Bohužiaľ, **pre** niektorých kolegov gynekológov je muž len zdroj spermií. **A** keďže oni sami nemajú dosah na jeho vyšetrenie a liečbu, automaticky posielajú páry na umelé oplodnenie.

Predpokladám, že vyšetrenie u andrológa je určite menej finančne náročné ako umelé oplodnenie...

Jasné. Ale hlavne je dosť veľká šanca, že by sme zistili príčinu, prečo muž nemá dobrý spermogram. V mnohých prípadoch by sme tak mohli nasadiť liečbu, po ktorej by už muž nemal tento problém ani v budúcnosti. Netreba zabúdať, že pri problémoch s plodnosťou môže ísť okrem iného napríklad aj o rakovinu semenníkov – mal som už aspoň desať takých pacientov.

Žiaľ, na Slovensku muži ešte stále na vyšetrenia plodnosti bežne nechodia. Aj v našom manuáli preto píšeme, že ak sa neplodný pár snaží aspoň rok počať dieťaťko **a** nedarí sa mu, potom by mal aj muž v každom prípade absolvovať vyšetrenie.

Prečo o to nestoja samotní muži? Boja sa vyšetrenia, majú obavy z toho, čo zistia, alebo naozaj nevedia o tejto možnosti?

Keď som v tejto oblasti pred 28 rokmi začínal, muži zvykli úplne bežne hovoriť: „To predsa nie je môj problém. Žena nie je tehotná. Čo s tým mám ja spoločné?“

Odvtedy sa to, našťastie, výrazne posunulo **a** dnes sa už muži oveľa viac zaujímajú o to, ako je to s ich plodnosťou. No ešte stále je veľa mužov, ktorí to berú ako problém partnerky. Vidno to napríklad aj na tom, že keď sa k nám muž objednáva na vyšetrenie plodnosti, minimálne v polovici prípadov volá žena. Vtedy napríklad zisťujeme, že manželky bežne nepoznajú telefónne číslo svojich mužov. Muž sedí vedľa **a** žena objednáva, vyjednáva, dohaduje. **A** pritom mne sa oveľa lepšie hovorí priamo s mužom, keď mu môžem veci rovno vysvetliť.

Svedčí to o tom, že aj dnes sú ženy viac motivované ako muži, ony to berú do svojich rúk **a** muži sa im len odovzdajú: „Dobre, keď chceš, tak to rozbehní, pôjdem na ten spermioqram. Ale viac odo mňa nechci. Lebo ty to máš riešiť.“

Nie je táto zdánlivá mužská pasivita spojená aj s tým, že sa muži pri tejto téme viac hanbia? Mnohí môžu vnímať predstavu, že by boli neplodní, veľmi citlivo. Nemôže to byť **pre** niektorých aj otázkou mužskej hrdosti **a** sebahodnoty?

Pre niektorých asi áno. Sú aj takí mačovia, **pre** ktorých by to znamenalo zhoršenie názoru na seba samého, pripadali by si, že nie sú stopercentní. Určite je s tým spojená aj stigma. Ale potom sú aj takí, ktorí sa skôr boja samotného vyšetrenia. Nevedia, čo sa tam s nimi bude robiť, čo ich tam čaká, je to **pre** nich nepríjemná predstava. Podľa mňa práve to je hlavný problém. Urológ je **pre** muža ešte stále strašiak. Mnohí majú z vyšetrenia u nás veľký stres.

Za aké percento prípadov neplodnosti môžu podľa aktuálnych štatistík muži?

V súčasnosti prevláda názor, že v minimálne päťdesiatich percentách. Niekedy sa hovorí aj o šesťdesiatich percentách, ale môžeme sa dohodnúť, že je to päťdesiat na päťdesiat. Lebo medzi tým sú aj prípady, keď je problém na oboch stranách.

Často je to tak, že keď je jeden partner úplne zdravý **a** druhý nie je celkom v poriadku, ten zdravý vykompenzuje partnerov nedostatok. Aj keď má pacient zlý spermioqram, zvyknem mu hovoriť, že to nie je až taká katastrofa, lebo na otehotnenie stačí aj jedna spermia. Som presvedčený o tom, že päťdesiat percent mužov, ktorí majú deti, nemá úplne stopercentný spermioqram, ale stačilo to na to, aby došlo k otehotneniu. Práve preto, lebo manželka zrejme nemala žiadny problém.

Horšie však je, keď sa stretnú dvaja **a** každý z nich má nejaký problém s plodnosťou. Práve také prípady sa často dostávajú k nám.

Keď hovoríme o spermioqramoch, často sa opakuje, že ich kvalita sa za posledné roky výrazne zhoršila. Ako povedal **pre** Markízu bývalý hlavný odborník na reprodukčnú medicínu Jozef Vályk: „Keď ja som skončil medicínu, vtedy bolo v jednom mililitri ejakulátu 120 miliónov spermií. Dnes sme radi, ak nájdeme 15 miliónov.“ Ako sa to dá podľa vás vysvetliť?

Dnes sú vo svete na túto tému dva rôzne názory. Prvý zastávajú odborníci z centier asistovanej reprodukcie, ktorí hovoria, že plodnosť sa výrazne zhoršuje. Druhý názor, ktorého zástancom som aj ja, konštatuje, že nevieme povedať, či sa plodnosť naozaj zhoršuje. Pretože metodiky sa v priebehu rokov menili **a** všeobecne je ťažké porovnať niekdajšie vyšetrenie s dnešným.

Čo sa však skutočne mení, sú normy. Niekedy boli normy také, ako ste citovali v otázke, ale podľa dnešných noriem už stačí aj 15 miliónov spermií na mililitr ejakulátu. Dokonca stačia štyri percentá morfológicky normálnych spermií na to, aby sme vyhlásili, že pacient je v poriadku. Neznamená to, že sa zhoršuje spermioqram, len sa zistilo, že toľko stačí. Ani pri nových normách však nie sú odborníci celkom jednotní. Ja sám radšej postupujem podľa staršej normy, ktorá bola trochu prísnejšia v tom, čo je normálne **a** čo nie.

Nemyslím si teda, že sa plodnosť mužov posledné roky znižuje, nemáme na to vedecké dôkazy, akurát dnes už vieme viac o tom, že z hľadiska počtu spermií môže stačiť aj menej, než sa považovalo za normu kedysi. Rovnako nemáme dôkazy o tom, že by plodnosť zhoršovalo nosenie telefónu vo vrecku, syntetická spodná bielizeň alebo laptop na kolenách. Také hlúposti si môžu písať niekde na diskusných fórach, ale my musíme pacientom hovoriť len to, čo je vedecky dokázané. Na ostatné otázky im môžeme odpovedať len jedno: „Neviem vám povedať, ako to je.“ Môžem im síce povedať nejaký svoj názor, ale nemám na to žiadne vedecké zdôvodnenie.

Vieme však už dnes povedať napríklad to, ako vplýva na mužskú plodnosť životný štýl, stravovanie, stres alebo fajčenie?

Vieme, že najviac škodí stresujúci spôsob života. V tejto súvislosti sú dokonca opisované takzvané „podnikateľské syndrómy“, ktoré vznikali po revolúcii **a** poznáme ich aj dnes. Mnohí pracujú od nevidím do nevidím, sú vystresovaní – **a** práve stres je považovaný za hlavný problém. Už dokonca bolo opísané, ako sa v dôsledku stresu mení tvar spermií. Lenže stále nevieme zmerať, koľko stresu je ešte v poriadku **a** koľko už nie. No keď už má človek pocit, že nič nestíha, je vyčerpaný – či už z práce, alebo zo svojho života – nie je to dobré. Nemusí ísť len o psychický stres, ale aj o čokoľvek, čo výrazne ovplyvní organizmus, ako napríklad keď sa niekto každý víkend opije do nemoty – aj to je **pre** organizmus ohromný stres. Nemáme dôkaz, že by pitie alkoholu malo jednoznačne negatívny vplyv na spermie. Keď si niekto dá jedno pivo alebo pohár vína denne, určite to problém nie je. Lenže stres, ktorý zažije organizmus pri opití sa, už môže byť veľmi škodlivý. Negatívny efekt môže mať aj extrémny športový výkon, ktorý človeka fyzicky úplne vyčerpá. **A** o škodlivom vplyve fajčenia už nikto ani nedebatuje.

Čo ešte má jednoznačne negatívny vplyv?

Vysoké teploty. Aj preto mužom odporúčame, aby radšej nešli do sauny alebo termálnych kúpalísk s vysokou teplotou. Samozrejme, nemusí to škodiť každému, lebo keby to tak bolo, tak Fíni by už dnes neboli. Vieme však, že spermie všeobecne nemajú rady vysoké teploty. Aj vtedy, ak mal pacient teplotu nad 38 stupňov, odporúčame robiť spermioqram až o tri mesiace – toľko je vývojový cyklus jednej spermie. To znamená, že v dôsledku vysokej teploty môže byť poškodený celý vývojový cyklus.

Keď k nám pacient príde na vyšetrenie, snažíme sa vždy zistiť, či nemá infekciu, hormonálny problém alebo napríklad kŕčové žily na semenníkoch. Samozrejme, vylúčime aj nádor semenníka. Pri ťažkom postihnutí spermioqramu môžeme urobiť genetické vyšetrenie, aj keď genetických porúch nie je veľa, môžu sa vyskytnúť. Najčastejšie môže ísť o gén na cystickú fibrózu, niektoré jej formy sa prejavujú tým, že sa správne nevyvinie časť semenníka, časť nadsemenníka alebo semenovod.

Ako často sa stáva, že sa príčinu mužskej neplodnosti odhaliť nepodarí?

Príčinu neplodnosti vieme nájsť približne v 50 percentách prípadov. **A** tým mužom často aj dokážeme pomôcť. V prípade, keď sa príčinu zistiť nepodarí, vtedy sú už na rade centrá asistovanej reprodukcie.

Lenže k nám sa, žiaľ, reálne dostáva oveľa menej pacientov, než koľkým by sme vedeli pomôcť.

Na internetových stránkach zameraných na matky **a** tehotné ženy sa dá naraziť na najrôznejšie mýty o plodnosti. Ako napríklad, že mužskej plodnosti škodí častá masturbácia alebo už spomínané moderné technológie. Aké ďalšie mýty musíte búrať u svojich pacientov?

Prichádzajú naozaj so všeličím, aj keď musím povedať, že samotní muži to až tak výrazne neriešia, skôr sa v tomto úplne odovzdajú do rúk svojej partnerky. **A** potom nám napríklad hovoria, že ich partnerka núti máčať si semenníky v ľadovej vode alebo nosiť voľnú bavlnenú bielizeň, nesmú nosiť nič syntetické. Alebo do nich partnerky pchajú všelijaké výživové doplnky, ktoré nemajú žiadne opodstatnenie. Napríklad niektorí berú doplnky, ktoré by mali zvyšovať tvorbu testosterónu, lenže má to presne opačný efekt, ako očakávajú, lebo testosterón ich vysterilizuje. Mnohí sa k tým veciam ani nepriznávajú, lebo je im to trápne.

Často sa stretávame aj s tým, že partnerky núti svojich mužov mať sex vtedy, keď majú ovuláciu, sexuálny život sa tak zmení na opodňovanie **a** vo výsledku máme veľa mužov, ktorí majú problém s erekciou. Snažíme sa im vysvetliť, že by sa mali usilovať byť aspoň trochu nad vecou, nedá sa takto stále tlačiť na pílu. Nie je dobré, keď sa otehotnenie stane zmyslom života páru. Ženy sú z toho často v obrovskom strese, ich partneri takisto, práve **pre** ten enormný tlak sa im niekedy nedarí otehotnieť. Naopak, pomáha, keď tomu dajú trochu voľnejší priebeh **a** pripustia si aj istú mieru fatalizmu. Samozrejme, môžu sa zároveň snažiť zistiť, prečo to nejde, **a** robiť, čo im lekári odporúčajú. Ale ak to, že sa im nedarí otehotnieť, berú ako koniec sveta, niekedy sa to končí až rozpadom vzťahu.

Spomenuli ste máčanie semenníkov v ľadovej vode. Nesľubujú si niektorí podobne liečivé účinky aj od otužovania, ktoré skutočne prospieva imunite?

Niektorým mužom môže otužovanie naozaj pomôcť, ale iní s ním môžu mať problém. Napríklad ak majú nábeh na chronický zápal prostaty, otužovanie môže ich stav zhoršiť – môžu mať bolesti, pálenie. Prostata je pritom kľúčový orgán, pokiaľ ide o plodnosť, spája sa tam semenovod s močovou rúrou **a** tvoria sa rôzne sekréty potrebné na to, aby spermie boli schopné oplodniť vajíčko.

Ak sa muži cítia po otužovaní dobre, majú pocit, že to prospieva ich zdraviu, sú menej často chorí, určite je to výborná vec. Aj my to v takom prípade odporúčame, len to treba robiť s rozumom.

Jeden z najčastejších súčasných hoaxov dáva do súvislosti neplodnosť s očkovaním proti covidu. Pýtajú sa vás pacienti aj na to?

S tým sa, žiaľ, stretávam veľmi často. Ako zástanca očkovania som z toho veľmi smutný. Niektorí neočkovaní, ktorí k nám prichádzajú, sú agresívnejší, iní len zmätení alebo sa boja. Povedia: „Snažíme sa o dieťaťko, preto sme sa nedali zaočkovať.“ Sú aj takí, ktorým očkovanie zakazujú partnerky, lebo podľa nich budú neplodní. **A** pritom podľa aktuálnych informácií je to presne opačne. Nie sú žiadne vedecké dôkazy, že by očkovanie spôsobovalo neplodnosť. Naopak, máme už dôkazy, že u mužov, ktorí zomreli na covid, sa našiel koronavírus aj priamo v semenníkoch.

Nemusíme však hovoriť len o prípadoch, ktoré sa končia smrťou. Stačí, že má niekto symptomatický covid s teplotami nad 38 stupňov. Mám pacienta, ktorému sme robili spermioqram pred pár mesiacmi **a** vtedy ho mal len trochu pod normou. Následne prekonal covid s teplotami nad 38,5 **a** aktuálny spermioqram má už na hranici absolútnej neplodnosti. **A** ktovie, kedy sa tá plodnosť vráti do normálu. Ak zaočkovaný muž dostane covid, vo väčšine prípadov to prejde bez zvýšenej teploty, takže ochorenie nemá žiadny vplyv na plodnosť.

FOTO – ADOBE STOCK

Nie je dobré, keď sa otehotnenie stane zmyslom života páru. Ženy sú z toho často v obrovskom strese, ich partneri takisto, práve **pre** ten enormný tlak sa im niekedy nedarí otehotnieť. Naopak, pomáha, keď tomu dajú trochu voľnejší priebeh.

Martin Hrivňák (54)

Urológ, andrológ, sexuológ. Vyštudoval všeobecné lekárstvo na **Lekárskej fakulte UPJŠ** v Košiciach, kde v roku 2010 obhájl aj doktorát v odbore chirurgia. Je predsedom Dozornej rady Slovenskej urologickej spoločnosti **a** II. viceprezidentom Slovenskej sexuologickej spoločnosti. Vo svojej vedeckej práci sa zameriava na poruchy mužskej sexuality **a** vplyv pohlavne prenosných ochorení na mužskú plodnosť. Je autorom viacerých prednášok **a** odborných publikácií. Žije v Košiciach, kde vedie andrologickú **a** urologickú ambulanciu.

Niektorí neočkovaní, ktorí k nám prichádzajú, sú agresívnejší, iní len zmätení alebo sa boja. Povedia: „Snažíme sa o dieťaťko, preto sme sa nedali zaočkovať.“ Sú aj takí, ktorým očkovanie zakazujú partnerky, lebo podľa nich budú neplodní. **A** pritom podľa aktuálnych informácií je to presne opačne.

FOTO – PETER LÁZÁR

Autor: VITALIA BELLA reportérka

Prvé dáta z výskumu sexuálneho správania: Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa nepotvrdil [🔗](#)

📅 2. 12. 2021, 14:17, Zdroj: cas.sk [🔗](#), Vydavateľ: Nový čas, a.s., Autor: TASR, Sentiment: Pozitívny, Téma: Fakulty a ústavy UPJŠ, Kľúčové slová: FF UPJŠ, Oľga Orosová

Dosah: 699 641 GRP: 15,55 OTS: 0,16 AVE: 2187 Eur

Deväťdesiatdva percent účastníkov sa priznáva, že aspoň raz v živote videli pornografiu (ilustračné foto)

Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zatiaľ zapojili prevažne ženy, celkovo ide o 236 respondentov.

Z nich 17 percent sa hlási k sexuálnym menšinám. Deväťdesiatdva percent účastníkov sa priznáva, že aspoň raz v živote videli pornografiu. Vyplýva to z prvých dát anonymného výskumu. TASR o tom informoval Marián Gladiš z Filozofickej fakulty **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika (FF UPJŠ)** v Košiciach. Výskum naďalej pokračuje.

Z doterajšieho počtu dobrovoľných účastníkov je 156 žien **a** 80 mužov. Priemerný vek je aktuálne necelých 30 rokov, pričom najmladší účastník deklaroval 18 **a** najstarší 96 rokov. Z hľadiska vzdelania je približne rovnaké zastúpenie stredoškolsky **a** vysokoškolsky vzdelaných respondentov, 34 percent z nich je slobodných **a** vo vzťahu je 66 percent.

„Pokiaľ ide o rodovú identitu, 79 účastníkov výskumu sa identifikovalo ako muži, 152 ako ženy **a** piati ako nebinárni, teda sa necítia ani ako muži, ani ako ženy. Čo sa týka sexuálnej orientácie, 83 percent účastníkov sa prihlásilo k heterosexuálnej orientácii,“ uviedol Gladiš s tým, že sexuálnu skúsenosť má 87 percent účastníkov **a** 13 percent označilo v dotazníku možnosť, že ešte nemalo sexuálnu skúsenosť.

Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa podľa neho nepotvrdil pri odpovedi na otázku, či respondenti aspoň raz v živote videli či sledovali pornografický materiál. Len 18 respondentov zvolilo možnosť, že s pornografiou neprišli nikdy do kontaktu.

Koordinátori slovenskej časti medzinárodného výskumu dúfajú, že počet respondentov výraznejšie narastie. Zdôrazňujú, že sexuálne správanie je potrebné vnímať ako integrálnu súčasť ľudského života. „Je nielen príťažlivou témou, ale aj dôležitou zložkou zdravia **a** osobnej pohody každého človeka. Výskumné dáta zo Slovenska pomôžu naplniť ciele výskumu **a** zároveň prispievajú k prevencii sexuálneho správania, čo má mimoriadnu hodnotu **pre** zdravie **a** životnú pohodu každého jednotlivca,“ vysvetlili **Oľga Orosová**, dekanka fakulty, **a** Ondrej Kalina.

Slovensko sa koncom októbra zapojilo do skúmania vzorcov sexuálneho správania dospelých jednotlivcov. Zber dát sa realizuje v 45 krajinách z celého sveta, ktoré sú súčasťou medzinárodnej výskumnej siete International Sex Survey (ISS). Koordinujúcou inštitúciou projektu je kanadská Univerzita de Montréal **a** koordinátormi slovenskej časti medzinárodného výskumu sú odborníci z Katedry pedagogickej psychológie **a** psychológie zdravia **FF UPJŠ**.

Do anonymného výskumu sexuálneho správania sa môže zapojiť každý účastník starší ako 18 rokov prostredníctvom dotazníka zverejneného na webovej adrese <https://bit.ly/ISS-SLO-SL>.

Autor: TASR

Do výskumu sexuálneho správania sa zapojilo zatiaľ 236 Slovákov

2. 12. 2021, 12:56, Zdroj: teraz.sk, Autor: TASR, Sentiment: Pozitívny, Téma: Fakulty a ústavy UPJŠ, Kľúčové slová: FF UPJŠ, Oľga Orosová
Dosah: 48 050 GRP: 1,07 OTS: 0,01 AVE: 945 Eur

Koordinátori slovenskej časti medzinárodného výskumu dúfajú, že počet respondentov výraznejšie narastie. Zdôrazňujú, že sexuálne správanie je potrebné vnímať ako integrálnu súčasť ľudského života.

Košice 2. decembra (TASR) - Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zatiaľ zapojili prevažne ženy, celkovo ide o 236 respondentov. Z nich 17 percent sa hlási k sexuálnym menšinám. Deväťdesiatdva percent účastníkov sa priznáva, že aspoň raz v živote videli pornografiu. Vyplýva to z prvých dát anonymného výskumu. TASR o tom informoval Marián Gladiš z Filozofickej fakulty **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika (FF UPJŠ)** v Košiciach. Výskum naďalej pokračuje.

Z doterajšieho počtu dobrovoľných účastníkov je 156 žien a 80 mužov. Priemerný vek je aktuálne necelých 30 rokov, pričom najmladší účastník deklaroval 18 a najstarší 96 rokov. Z hľadiska vzdelania je približne rovnaké zastúpenie stredoškolsky a vysokoškolsky vzdelaných respondentov, 34 percent z nich je slobodných a vo vzťahu je 66 percent.

„Pokiaľ ide o rodovú identitu, 79 účastníkov výskumu sa identifikovalo ako muži, 152 ako ženy a piati ako nebinárni, teda sa necítia ani ako muži, ani ako ženy. Čo sa týka sexuálnej orientácie, 83 percent účastníkov sa prihlásilo k heterosexuálnej orientácii,“ uviedol Gladiš s tým, že sexuálnu skúsenosť má 87 percent účastníkov a 13 percent označilo v dotazníku možnosť, že ešte nemalo sexuálnu skúsenosť.

Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa podľa neho nepotvrdil pri odpovedi na otázku, či respondenti aspoň raz v živote videli či sledovali pornografický materiál. Len 18 respondentov zvolilo možnosť, že s pornografiou neprišli nikdy do kontaktu.

Koordinátori slovenskej časti medzinárodného výskumu dúfajú, že počet respondentov výraznejšie narastie. Zdôrazňujú, že sexuálne správanie je potrebné vnímať ako integrálnu súčasť ľudského života. „Je nielen príťažlivou témou, ale aj dôležitou zložkou zdravia a osobnej pohody každého človeka. Výskumné dáta zo Slovenska pomôžu naplniť ciele výskumu a zároveň prispievajú k prevencii sexuálneho správania, čo má mimoriadnu hodnotu pre zdravie a životnú pohodu každého jednotlivca,“ vysvetlili **Oľga Orosová**, dekanka fakulty, a **Ondrej Kalina**.

Slovensko sa koncom októbra zapojilo do skúmania vzorcov sexuálneho správania dospelých jednotlivcov. Zber dát sa realizuje v 45 krajinách z celého sveta, ktoré sú súčasťou medzinárodnej výskumnej siete International Sex Survey (ISS). Koordinujúcou inštitúciou projektu je kanadská Univerzita de Montréal a koordinátormi slovenskej časti medzinárodného výskumu sú odborníci z Katedry pedagogickej psychológie a psychológie zdravia **FF UPJŠ**.

Do anonymného výskumu sexuálneho správania sa môže zapojiť každý účastník starší ako 18 rokov prostredníctvom dotazníka zverejneného na webovej adrese <https://bit.ly/ISS-SLO-SL>.

Autor: TASR

Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zapojilo zatiaľ 236 ľudí

2. 12. 2021, 12:40, Zdroj: tasr.sk, Vydavateľ: Tlačová agentúra Slovenskej republiky, Autor: TASR, Sentiment: Pozitívny, Téma: Fakulty a ústavy UPJŠ, Kľúčové slová: FF UPJŠ, Oľga Orosová

Dosah: 4 842 GRP: 0,11 OTS: 0,00 AVE: 471 Eur

Košice 2. decembra (TASR) - Do výskumu sexuálneho správania sa na Slovensku zatiaľ zapojili prevažne ženy, celkovo ide o 236 respondentov. Z nich 17 percent sa hlási k sexuálnym menšinám. Deväťdesiatdva percent účastníkov sa priznáva, že aspoň raz v živote videli pornografiu. Vyplýva to z prvých dát anonymného výskumu. TASR o tom informoval Marián Gladiš z Filozofickej fakulty **Univerzity Pavla Jozefa Šafárika (FF UPJŠ)** v Košiciach. Výskum naďalej pokračuje. Z doterajšieho počtu dobrovoľných účastníkov je 156 žien a 80 mužov. Priemerný vek je aktuálne necelých 30 rokov, pričom najmladší účastník deklaroval 18 a najstarší 96 rokov. Z hľadiska vzdelania je približne rovnaké zastúpenie stredoškolsky a vysokoškolsky vzdelaných respondentov, 34 percent z nich je slobodných a vo vzťahu je 66 percent. „Pokiaľ ide o rodovú identitu, 79 účastníkov výskumu sa identifikovalo ako muži, 152 ako ženy a piati ako nebinárni, teda sa necítia ani ako muži, ani ako ženy. Čo sa týka sexuálnej orientácie, 83 percent účastníkov sa prihlásilo k heterosexuálnej orientácii,“ uviedol Gladiš s tým, že sexuálnu skúsenosť má 87 percent účastníkov a 13 percent označilo v dotazníku možnosť, že ešte nemalo sexuálnu skúsenosť. Tradovaný konzervatívny obraz Slovákov sa podľa neho nepotvrdil pri odpovedi na otázku, či respondenti aspoň raz v živote videli či sledovali pornografický materiál. Len 18 respondentov zvolilo možnosť, že s pornografiou neprišli nikdy do kontaktu. Koordinátori slovenskej časti medzinárodného výskumu dúfajú, že počet respondentov výraznejšie narastie. Zdôrazňujú, že sexuálne správanie je potrebné vnímať ako integrálnu súčasť ľudského života. „Je nielen príťažlivou témou, ale aj dôležitou zložkou zdravia a osobnej pohody každého človeka. Výskumné dáta zo Slovenska pomôžu naplniť ciele výskumu a zároveň prispievajú k prevencii sexuálneho správania, čo má mimoriadnu hodnotu pre zdravie a životnú pohodu každého jednotlivca,“ vysvetlili **Oľga Orosová**, dekanka fakulty, a **Ondrej Kalina**. Slovensko sa koncom októbra zapojilo do skúmania vzorcov sexuálneho správania dospelých jednotlivcov. Zber dát sa realizuje v 45 krajinách z celého sveta, ktoré sú súčasťou medzinárodnej výskumnej siete International Sex Survey (ISS). Koordinujúcou inštitúciou projektu je kanadská Univerzita de Montréal a koordinátormi slovenskej časti medzinárodného výskumu sú odborníci z Katedry pedagogickej psychológie a psychológie zdravia **FF UPJŠ**. Do anonymného výskumu sexuálneho správania sa môže zapojiť každý účastník starší ako 18 rokov prostredníctvom dotazníka zverejneného na webovej adrese <https://bit.ly/ISS-SLO-SL>. sem tur

Autor: TASR

Ceny Mesta Michalovce za rok 2021

2. 12. 2021, 7:53, Zdroj: michalovce.sk, Sentiment: Pozitívny, Téma: Fakulty a ústavy UPJŠ, Kľúčové slová: Filozofická Fakulta UPJŠ

Dosah: 1 169 GRP: 0,03 OTS: 0,00 AVE: 268 Eur

2. 12. 2021

Návrhy na udelenie Ceny mesta môžu predložiť mestskému zastupiteľstvu poslanci mestského zastupiteľstva, primátor mesta a mimovládne organizácie. Písomné návrhy so zdôvodnením sa podávajú na podateľni mestského úradu do 30. júna kalendárneho roka. Podané návrhy vyhodnotia komisie mestského zastupiteľstva. Na základe ich odporúčania sú návrhy predložené na prerokovanie mestskej rade a následne na schválenie mestskému zastupiteľstvu. Ceny mesta Michalovce sa doteraz vždy odovzdávali na slávnostnom mestskom zastupiteľstve. Pandémia koronavírusu priniesla zmenu aj v tomto smere a odovzdávanie ocenení sa uskutočnilo, keď to epidemiologická situácia a obmedzujúce platné opatrenia dovoľovali.

Ceny mesta za rok 2021 boli schválené týmto jednotlivcom a kolektívom:

Mgr. Jozef Ihnacík

Pri príležitosti 85. výročia vzniku basketbalu v Michalovciach.

Mgr. Jozef Ihnacík sa narodil sa v roku 1936 v Trebišove. Po maturite na tamojšom gymnáziu absolvoval **Filozofickú fakultu UPJŠ** v Prešove. V priebehu štúdia na vysokej škole pretekal za Sláviu v ľahkej atletike. Zúčastnil sa na majstrovstvách vysokých škôl Slovenska v ľahkej atletike.

V Michalovciach pôsobí od roku 1959. Najprv ako učiteľ na Strednej poľnohospodárskej škole v Michalovciach, od roku 1990 ako jej riaditeľ.

Aktívne sa venoval atletike. Bol zakladateľom a predsedom atletického klubu pri SPTŠ v Michalovciach. Dve desaťročia vykonával funkciu OV ČSTV. V rokoch 1972 – 1993 bol tajomníkom basketbalového klubu Lokomotíva PS Michalovce. Mládežnícke družstvá a družstvo mužov štartovali v celoslovenských súťažiach. Starší žiaci sa na majstrovstvách Slovenska dvakrát umiestnili na treťom mieste.

Aktívne, už aj ako dôchodca, sa až do zranenia zúčastňoval seniorských olympiád, kde sa umiestňoval na popredných miestach. Od polovice 70. rokov pôsobil veľmi aktívne ako funkcionár v michalovskom basketbale, kde pôsobí dodnes. Vo výbore 1.BK Michalovce pomáha pri organizovaní rôznych basketbalových podujatí. 1.BK Michalovce nadväzuje na bohaté **tradície a úspechy**, ktoré boli dosiahnuté za 85 rokov pri rozvoji a činnosti basketbalu v Michalovciach. Jozef Ihnacík si počas svojho pôsobenia získal rešpekt a uznanie za neúnavnú prácu **pre** basketbalové hnutie, a to u všetkých generácií hráčov i trénerov.

doc. ThDr. Michal Hospodár

Pri príležitosti 80. výročia založenia bývalej Jednoty sv. Cyrila a Metoda, 30. výročia jej obnovenia a vzniku Spolku sv. Cyrila a Metoda.

Doc. ThDr. Michal Hospodár študoval na Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave. Štúdium teológie úspešne ukončil a po vysviacke pôsobil v pastorácii ako kaplán v Michalovciach, neskôr v Poprade a následne od roku 1997 v novovzniknutej Farnosti sv. Petra a Pavla v Košiciach – Terase, kde zotrval do júna 2004.

V roku 1991 bol Michal Hospodár jedným zo zakladajúcich členov Spolku sv. Cyrila a Metoda a od roku 1999 až doteraz je predsedom Spolku sv. Cyrila a Metoda Michalovce. Doc. Hospodár pôsobí v spolku už dlhé obdobie a počas jeho pôsobnosti, okrem iného, v roku 2014 odhalil spolok drevené súsošie slovanských apoštolov Cyrila a Metoda v životnej veľkosti na Hollého ulici, prispel k tomu, aby pamätná tabuľa v budove Gymnáziu P. Horova v Michalovciach pripomínala ThDr. Jána Murína. Na území mesta Michalovce spolok organizoval viaceré cirkevné slávnosti a spomienkové podujatia. Jubilujúci Spolok sv. Cyrila a Metoda, ktorému už viac ako dve desaťročia Doc. Hospodár predsedá, vo svojej činnosti nadväzuje na bývalú Jednotu sv. Cyrila a Metoda, ktorá vznikla v roku 1941 a zanikla násilne s likvidáciou Gréckokatolíckej cirkvi v roku 1950. Prvé obnovujúce valné zhromaždenie sa uskutočnilo 2. marca 1991 v Michalovciach. Spolok má niekoľkotisícovú členskú základňu.

Michal Hospodár pracuje naplno v **akademickom a** tiež cirkevno-mediálnom prostredí. V roku 1995 sa stal zodpovedným redaktorom Gréckokatolíckeho kalendára a rediguje ho bez prestávky doteraz. V roku 1997 bol vymenovaný za člena redakčnej rady Duchovného pastiera (revue **pre** kňazov), pôsobí ako externý redaktor gréckokatolíckeho časopisu Slovo, spolupracuje s košickou redakciou evanjelizačného rádia Lumen. Bol aj členom Rady **pre** médiá pri KBS a hovorcom Košickej eparchie.

Od roku 2002 pôsobí ako odborný asistent na Gréckokatolíckej teologickej fakulte Prešovskej univerzity. Je členom jej vedeckej rady, podpredsedom **Akademického** senátu GTF PU a tiež členom redakčnej rady univerzitného časopisu Na Pulze. V roku 2010 mu bol udelený titul docent. Vo svojej vedeckej práci sa zameriava na pastorálnu teológiu, pastorálnu psychológiu, odovzdávanie viery i formáciu budúcich kňazov.

Miestny odbor Matice slovenskej v Michalovciach

Pri príležitosti 100. výročia založenia Miestneho odboru Matice slovenskej v Michalovciach

Miestny odbor Matice slovenskej (MO MS) v Michalovciach bol založený na valnom zhromaždení 7. novembra 1920 ako „odbočka Matice slovenskej“ za účasti 60 miestnych sympatizantov. Za predsedu MO MS bol zvolený Michal Slávik, za tajomníka agilný školský inšpektor Michal Sekey, ktorý stál pri zrode michalovského odboru.

Časom počet členov v Michalovciach narastal. Matičiarov v meste a v okolitých obciach založili osvetové krúžky, organizovali divadelné predstavenia a založili knižnicu (s 230 knihami) a 12 školských knižníc. Miestny odbor definoval svoje pôsobenie v oblasti vedeckej, ľudovo-výchovnej, organizovaní jazykových kurzov, ochotníckom divadle, vo zveľaďovaní matičnej knižnice a v zakladaní školských či obecných knižníc. Matičiarov sa tiež pričínili o rozvoj slovenského ochotníckeho divadelníctva. Spolu s členkami Živeny, Slovenskou ligou a inými spolkami navštívili mnoho úspešných predstavení, s ktorými žali úspechy v Michalovciach i v širokom okolí. Aj vďaka ochotníckemu divadlu čoraz viac prenikala spisovná slovenčina medzi Zemplínčanov, ktorí ju pred rokom 1918 neovládali veľmi dobre.

Činnosť MO MS v Michalovciach bola, ako aj v súčasnosti je, rôznorodá. Členovia Matice usporadúvali Matičné dni, organizovali umelecké výstavy, obľúbenými sa stali spomienkové večery na významných slovenských národných dejateľov. Pod vedením pedagóga Leopolda Havelu pôsobil spevokol, ktorý mal 50 členov. Tiež bol založený hudobný, spevácky a divadelný odbor. V roku 1928, pri príležitosti 10. výročia vzniku republiky, sa z iniciatívy Michala Sekeya prijal plán postaviť pamätník A. I. Dobrianskemu. Aktivity matičiarov mali pre rozvoj mesta a jeho okolie obrovský význam, pričínili sa okrem iného aj o vznik pamätných izieb, a to o pamätnú izbu Pavla Horova, Gorazda Zvonického, Viliama Gaňu a mons. Františka Jozefa Fugu.

V súčasnosti je predsedom MO MS v Michalovciach Ján Eštok, podpredsedom primátor Viliam Zahorčák. Miestny odbor Matice slovenskej v Michalovciach sa aj naďalej snaží spolupodieľať na rozvoji mesta, a to participáciou na rôznych podujatiach či už literárneho, výtvarného, hudobného charakteru, ako aj organizovaním výstav, prednášok, či besied k výročiam významných osobností a udalostí, tiež úzko spolupracuje so Slováckmi žijúcimi v zahraničí, najmä na Ukrajine.

Základná škola, Moskovská 1, Michalovce

Pri príležitosti 60. výročia vzniku školy.

Základná škola na Moskovskej ulici v Michalovciach je najstaršou školou v meste. Svoje brány otvorila po prvýkrát 1. septembra 1961 ako nová a moderná škola. Do školských lavíc v tom čase zasadlo 1100 žiakov, ktorým sa venovalo 38 učiteľov pod vedením riaditeľa Štefana Kolesára.

V prvom desaťročí budova školy slúžila aj strednej priemyselnej škole elektrotechnickej, ktorá v tom čase zaberala polovicu priestoru. Žiaci sa učili v dvoch zmenách. Základná škola patrila medzi tie s nadpriemernými výsledkami. Žiaci dosahovali úspechy v rôznych športových disciplínach, vo vedomostných i umeleckých súťažiach. Na škole fungoval spevácky zbor, ktorý reprezentoval školu na rôznych súťažiach a kultúrnych podujatiach.

V súčasnosti školu navštevuje 478 žiakov, pedagogický zbor tvorí 28 učiteľov, post riaditeľa zastáva PaedDr. Marek Novák. Už niekoľko rokov patrí škola medzi špičku v zavádzaní moderných informačných technológií. Škole sa darí modernizovať nielen vyučovací proces, ale aj interiér a exteriér školy. V triedach sú vytvorené oddychovo-relaxačné zóny, triedne knižnice a čitateľské kútiky. Deti sa učia aj vonku v outdoorovej triede, ktorá je súčasťou prírodnej školskej záhrady. Škola sa zapája do kultúrneho aj spoločenského diania, podporuje dobrovoľníctvo. V roku 2019 benefičným koncertom prispela finančnou čiastkou na rehabilitačnú liečbu človeku, ktorý to nutne potreboval, za čo získala cenu Humanitný čin roka 2019. Škola je zapojená do projektu Zdravá škola – škola podporujúca zdravie. Žiaci sa pod vedením pedagógov aktívne zapájajú do súťaží a olympiád a umiestňujú sa na popredných miestach v okrese, kraji aj na celoštátnych súťažiach.

Autor: Informačný portál mesta Michalovce

Ceny primátora Mesta Michalovce za rok 2021

2. 12. 2021, 8:01, Zdroj: michalovce.sk, Sentiment: Pozitívny, Téma: Fakulty a ústavy UPJŠ, Kľúčové slová: Lekárska Fakulta UPJŠ

Dosah: 1 169 GRP: 0,03 OTS: 0,00 AVE: 268 Eur

2. 12. 2021

V zmysle schváleného štatútu mesta Michalovce primátor udeľuje jednotlivcom alebo kolektívom Cenu primátora mesta Michalovce. Návrhy na udelenie tejto ceny predkladá aj mestská rada Michalovce, o jej udelení rozhoduje primátor mesta. Toto ocenenie dostávajú spravidla občania mesta najmä za úspešnú a záslužnú činnosť v prospech mesta. Ceny primátora za rok 2021 boli udelené šiestim jednotlivcom. O termíne a spôsobe ich slávnostného odovzdávania budeme včas informovať.

Mgr. Lucia Chochoľáčková

Za umeleckú a výtvarnú tvorbu, ktorou prezentuje región Zemplína doma aj v zahraničí.

Mgr. Lucia Chochoľáčková sa narodila v Šali, ale od útleho detstva žila v Michalovciach. Rodičia sa presťahovali na východ, keď mala štyri roky. Svoj talent rozvíjala od malička v umeleckej škole. Už tu dosahovala výborné výsledky, zúčastňovala sa súťaží a prezentácií.

Po maturite na Gymnázium Pavla Horova v roku 1997 jej kroky viedli na Prešovskú univerzitu, kde úspešne dokončila odbor výtvarnej výchovy a umenie. Po skončení štúdia chvíľu pôsobila ako učiteľka výtvarnej výchovy a umenia na strednej škole v Košiciach, potom sa vrátila do Michaloviec a pracovala ako grafická dizajnérka a výtvarníčka v oblasti reklamy a marketingu. Po 13 rokoch sa opäť ocitla na školskej pôde a od roku 2020 pracuje ako pedagogická asistentka a žiakom sa venuje v rámci umeleckých krúžkov a výtvarnej činnosti.

Inšpiráciu pri tvorbe obrazov čerpá na Zemplíne i v jeho okolí. Študuje kultúrne pamiatky, kaštiele, hrady. Vystavuje v doma aj v zahraničí. Doposiaľ zorganizovala 12 samostatných výstav a zúčastnila sa viac ako 20 spoločných výstav. Lucia Chochoľáčková bola za svoju tvorbu niekoľkokrát ocenená doma aj v zahraničí, v Taliansku dostala cenu Premio citta' di Montecosaro, v Londýne cenu Parallax Art Fair a mnohé ocenenia v Contemporary Art Gallery.

K vzdelaniu a kultúre prispieva svojimi Maľovankami. Prezentuje v nich národné pamiatky miest, hradov a zámkov. Majú umelecký a edukačný charakter pre deti a dospelých.

Ing. Stanislav Janič

Pri príležitosti 20. výročia hádzanárskeho klubu luventa Michalovce.

Ing. Stanislav Janič zastával funkciu viceprezidenta hádzanárskeho klubu luventa Michalovce do augusta 2021. Do toho času bol aj akcionárom spoločnosti Chemkostav, a.s., ktorá mala významný vplyv na fungovanie klubu. Za 20 rokov spolupráce spoločnosti Chemkostav, a.s., a luventy Michalovce sa z priemerného klubu stal rekordér v počte slovenských majstrovských titulov, ktorých získal trinásť. Je deväťnásobným víťazom spoločnej súťaže Češíek a Slovieniek, desaťnásobným víťazom Slovenského pohára a pravidelným účastníkom pohárovej Európy ako jediný z Košického kraja.

Za najväčší úspech klubu na medzinárodnom poli považuje Stanislav Janič víťazstvo luventy Michalovce v ročníku 2006/2007 nad HC Dinamom Volgograd v Rusku, nad súperom, ktorý európsku ligu majstrov aj vyhral. Aj vďaka osobnosti Stanislava Janiča sa spoločnosť Chemkostav rozhodla kompletne zrekonštruovať starú športovú halu a v roku 2009 tým dala mestu Michalovce, tunajšiemu športu a hádzanej zvlášť, úplne nové moderné štandardy, ktoré sú dnes bežné najmä vo vyspelom západoeurópskom svete.

Ladislav Janošov

Pri príležitosti 85. výročia vzniku basketbalu v Michalovciach.

Ladislav Janošov svoje detstvo prežil v Michalovciach, kde absolvoval základnú aj strednú školu. Jeho pracoviskami boli závod Vihorlat Michalovce, neskôr mestské kultúrne stredisko, Mestský úrad Michalovce a firma Domspráv.

Basketbalu sa začal aktívne venovať v roku 1966 pod vedením trénera Kochana a tomuto športu sa venuje doteraz. Aktívne ako hráč hral basketbal do roku 1982. Hral v Michalovciach, jednu sezónu v Humennom, dva roky v českom Tachove, neskôr už len za veteránov. Od roku 1984 pôsobil ako tréner a basketbalový funkcionár, v roku 1990 sa stal prezidentom basketbalového klubu. Ako tréner viedol žiacke a mládežnícke družstvá, ako aj družstvá mužov i žien.

Začiatkom deväťdesiatych rokov založil dievčenskú basketbalovú zložku, z ktorej sa neskôr vytvorila samostatná organizačná časť basketbalového diania v Michalovciach. Postupne bola vybudovaná štruktúra takmer plnej pyramídy so šiestimi žiackymi a mládežníckymi družstvami a po krátkej dobe aj družstvo žien, ktoré pôsobilo aj v druhej najvyššej slovenskej súťaži. Ladislav Janošov bol autorom a organizátorom doplnkových basketbalových súťaží s dosahom na východoslovenský región a blízke zahraničie (Česko, Poľsko, Maďarsko, Ukrajina) ako Karpatský pohár, Vihorlatská liga a Turnaje krajín V4.

Ing. Tibor Mačuga

Pri príležitosti 20. výročia hádzanárskeho klubu Iuventa Michalovce.

Ing. Tibor Mačuga je absolventom Stavebnej fakulty Vysokiej školy technickej v Košiciach, kde študoval odbor pozemné stavby. V polovici 90-tych rokov založil v Michalovciach spolu s partnermi spoločnosť, ktorá sa vyvinula na jednu z najúspešnejších stavebných firiem na Slovensku – Chemkostav, a.s. Ing. Mačuga vo firme pôsobí ako generálny riaditeľ a predseda predstavenstva a aj vďaka nemu sa spoločnosť začala v roku 2001 angažovať v ženskom hádzanárskom klube a je hlavným garantom jeho fungovania a existencie dodnes.

Od vstupu akciovej spoločnosti Chemkostav do ženskej hádzanej kvalita družstva postupne rástla a už dlhé roky patrí k absolútnej špičke na Slovensku i v Čechách. V snahe o neustále zlepšovanie podmienok na tréningový proces a súťažné zápasy sa v roku 2008 spoločnosť rozhodla pre rekonštrukciu haly, ktorú realizovala a financovala z vlastných zdrojov. Tzv. stará športová hala, ako ju Michalovčania poznali od roku 1978, definitívne stratila svoju podobu. Prestavbou objektu sa samotná hala zväčšila tak, aby spĺňala rozmerové parametre požadované hádzanárskou federáciou pre medzinárodné súťaže. Celková kapacita novej, modernej, multifunkčnej Chemkostav Arény sa zvýšila na 1800 miest, z toho 1212 na sedenie a 600 na státie.

Ing. Tibor Mačuga je členom správnej rady hádzanárskeho klubu Iuventa Michalovce, členom prezídia Zväzu stavebných podnikateľov Slovenska a členom Externej rady Stavebnej fakulty Technickej univerzity v Košiciach.

Magdaléna Mirossayová

Za dlhoročnú prácu v oblasti umeleckého školstva.

Magdalénu Mirossayovú k hudbe priviedol jej otec, ktorý bol učiteľom hry na husle a dychové nástroje. Svoju umeleckú cestu začala ako päťročná, keď nastúpila na Ľudovú školu umenia v Michalovciach. V štúdiu hry na klavíri pokračovala na Konzervatóriu v Košiciach pod vedením profesorky Ľudmily Kojanovej. Zúčastňovala sa súťaží s československým zastúpením, napr. v Hradci Králové či v Hradci nad Moravicí, kde v Beethovenovej súťaži v silnej konkurencii získala 3. miesto.

Do umeleckej školy v Michalovciach sa v roku 1981 vrátila už ako učiteľka. Jej žiaci úspešne reprezentovali školu na súťažiach. Získavali popredné umiestnenia a stali sa aj laureátmi – Celoslovenská súťaž Schneiderova Trnava, klavírna súťaž Poetika klavíra s medzinárodnou účasťou. Prezentovali sa aj na interných a verejných koncertoch školy a pri rôznych príležitostiach v meste, kraji i na Slovensku. V rámci svojej pedagogickej činnosti vychovala mnohých šikovných klaviristov, ktorí sa dodnes hudbe venujú v rôznych podobách – popmusic, pedagogická činnosť na školách – hudobná výchova.

Získané skúsenosti Magdaléna Mirossayová využila pri klavírnej spolupráci s detskými speváckymi zbormi Pro Musica a Magnólia. Úspešne s nimi účinkovala, koncertovala a súťažila 22 rokov, počas ktorých navštívili viaceré európske krajiny, odkiaľ priniesli tie najcennejšie kovy. Mimoriadne úspešné boli opakované turné zámorí, ktoré sa stretli s veľkým nadšením publika. Svojimi špičkovými korepetíciami sa spolupodieľala na mimoriadnych výsledkoch zboru, na súťažiach získali 15 zlatých, 9 strieborných a 3 bronzové medaily. Po 40 rokoch pôsobenia v ZUŠ Michalovce završuje svoju profesionálnu umeleckú kariéru.

MUDr. Imrich Rakovský

Pri príležitosti 85. výročia vzniku basketbalu v Michalovciach.

MUDr. Imrich Rakovský sa narodil v Žiari nad Hronom. V rokoch 1974 – 1979 študoval na **Lekárskej fakulte UPJŠ** Košice a po úspešnom ukončení štúdia pracoval ako stomatológ na viacerých pracoviskách. Od roku 1993 vedie úspešnú súkromnú stomatologickú prax v Michalovciach.

Do Michaloviec Imricha Rakovského po ukončení vysokej školy priviedol práve basketbal. V Michalovciach pôsobí od roku 1980, najprv ako hráč a neskôr ako hrajúci tréner. Počas jeho 33 ročnej trénerskej kariéry viedol kategórie od žiakov po mužov a vychoval niekoľko generácií hráčov, ktorí pôsobili po celom Slovensku. Pod jeho vedením družstvo 1.BK Michalovce skončilo dvakrát tesne pred bránami extraligy, v oboch prípadoch len tesne rozhodovalo skóre. Basketbalu sa venoval vo svojom osobnom voľne, nezištne a s veľkým entuziazmom. Pôsobil ako prezident klubu mužskej časti.

Autor: Informačný portál mesta Michalovce